

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 15 MARCA 2016 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 39 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować - jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego radca prawny Roman Mądry - apelację, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
2. Należy przyjąć, że:
 - we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyroku i uzasadnieniu znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - pokrzywdzony oraz oskarżeni zostali pouczeni w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanych podano serie i numery dowodów osobistych przesłuchiowanych oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - dane dotyczące miejsca zamieszkania (ustalone na podstawie dokumentu tożsamości) oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148 § 2a k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym – załączonym do akt sprawy wyłącznie do wiadomości organu prowadzącego postępowanie;
 - Leszek Sroka, Piotr Marecki, Jan Kołek i Andrzej Zając zostali zaznajomieni z aktami postępowania przygotowawczego i poinformowano ich, jakie materiały z tych akt, stosownie do wymogów art. 334 § 1 k.p.k., będą przekazane sądowi wraz z aktem oskarżenia (są to materiały znajdujące się w zadaniu oraz materiały, co do których, zgodnie z poleceniem, należy założyć, że znajdują się w zadaniu);
 - w stosownym terminie wydano postanowienie o zamknięciu śledztwa;
 - **w aktach sprawy znajdują się także następujące dokumenty:**
 - a) informacje z Krajowego Rejestru Karnego, że oskarżeni nie są w nim notowani,
 - b) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną, z których wynika, że Piotr Marecki, Jan Kołek i Andrzej Zając nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
 - c) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r., w którym stwierdzono, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite; nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,
 - d) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r., a z której wynika, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,

- e) protokół okazania Andrzeja Zająca pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce (w grupie obejmującej łącznie cztery osoby), sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r., z którego wynika, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zająca, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
 - f) odpis skrócony aktu zgonu, wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie, z którego wynika, że Maria Zając zmarła 30 stycznia 2016 r.
3. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
 4. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny Odwoławczy, ul. Aleje Marcinkowskiego 32, 61 – 745 Poznań.
 5. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

**POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU ŚLEDZTWA**

Dnia 20 października 2015 r.

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, na podstawie art. 303 k.p.k.,

postanowił

wszczać śledztwo w sprawie rozboju dokonanego na szkodę Leszka Sroki, w wyniku którego skradziono mu pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Z zebranych materiałów wynika, że doszło do popełnienia rozboju na szkodę Leszka Sroki, w wyniku którego skradziono mu pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. do popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

PROTOKÓŁ ZATRZYMANIA OSOBY

Piotr Marecki godz. 14.40 w dniu 21 października 2015 r.

(imię i nazwisko osoby zatrzymanej, godzina zatrzymania)

Na podstawie: art. 75 § 2, 244 § 1, 285 § 2 k.p.k.

Leszno, ul. Krańcowa 34/11,

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca zatrzymania)

aspirant Jan Kowalski z Komendy Powiatowej Policji w Lesznie

(stopień, imię i nazwisko – nazwa jednostki Policji)

zatrzymał **Piotra Mareckiego**, nazwisko rodowe – Marecki;

s. Marka i Ilony, matka z domu – Makuch;

urodzony 23 lipca 1980 r. w Lesznie,

zamieszkały Leszno, ul. Krańcowa 34/11

zajęcie – bezrobotny,

tożsamość zatrzymanego ustalono na podstawie dowodu osobistego (wskazano)

wydanego przez Burmistrza Leszna, PESEL (podano)

Przyczyna zatrzymania – podejrzany o usiłowanie rozboju (art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.)

Oświadczenie zatrzymanego

Pouczony o przysługujących mi uprawnieniach – art. 244 § 2, 245, 246 § 1 i 2, 612 § 2 k.p.k. oświadczam:

Nie wnoszę zażalenia, nie chcę, aby kogoś zawiadamiano o moim zatrzymaniu.

Oświadczenie osoby w związku z zatrzymaniem: Prawdą jest, że w dniu 19 października 2015 r., w godzinach wieczornych, groziłem starszemu mężczyźnie i domagałem się od niego pieniędzy, ale gdy zaczął płakać zrezygnowałem i poszedłem do domu. Zrobiło mi się go żal.

Oświadczenie zatrzymanego o stanie zdrowia: Jestem zdrowy.

Zatrzymany nie był badany przez lekarza.

Nie zgłoszono zarzutów do treści protokołu.

Czynność zakończono o godz. 14.50

(podpis policjanta)
aspirant Jan Kowalski

Protokół osobiście odczytałem
(podpis osoby zatrzymanej)
Piotr Marecki

Kopię niniejszego protokołu otrzymałem (podpis zatrzymanego: *Piotr Marecki*).

Zgodnie z art. 244 k.p.k., o zatrzymaniu osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa zawiadomiono telefonicznie prokuratora Jarosława Lipińskiego z Prokuratury Rejonowej w Lesznie o godz. 14.52 w dniu 21 października 2015 r., przekazując ponadto kopię protokołu.

Zatrzymanego Piotra Mareckiego zwolniono w dniu 21 października 2015 r. o godz. 17.30 (poz. książki zatrzymań – 117/2015).

(podpis policjanta)
aspirant Jan Kowalski

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 21 października 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełnione na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Piotrowi Mareckiemu** zarzut, że:

w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zając zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 21 października 2015 r. oraz pouczono o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 21 października 2015 r., o godz. 16.20

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Piotr Marecki**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Marek i Ilona z domu Makuch;

Data i miejsce urodzenia: 23 lipca 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Krańcowa 34/11;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczyl się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa.

W dniu 19 października 2015 r. około godz. 21.30 przebywałem z kolegą w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Piliśmy wódkę. Nie pamiętam, ile wypiliśmy. Nie podam danych kolegi, ponieważ tu chodzi o poważne przestępstwo i nie chcę go „wkopywać”.

W pewnym momencie zauważyliśmy siedzącego na jednej z ławek starszego mężczyznę. Postanowiliśmy go zastraszyć i zabrać mu pieniądze, aby przeznaczyć je na zakup alkoholu. Podeszliśmy do niego. Zaczęliśmy mu grozić. Krzyczeliśmy obaj, że go „skopimy”, „zabijemy”. On się bardzo przestraszył. Zaczął się trząść i płakać. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby mu ich nie zabierać, ponieważ nie będzie miał za co żyć. Znałem tego mężczyznę z widzenia. Nie pamiętam jego nazwiska, ale ma na imię Leszek. Wiem, gdzie mieszka. Mi się zrobiło go żal, ponieważ widziałem, jak bardzo się przestraszył. Jego płacz mnie wzruszył. Kiedy byłem dzieckiem, to on był dla mnie zawsze miły. Powiedziałem koledze, że nie chcę w tym dalej uczestniczyć, a on niech robi, jak chce. Poszedłem do domu.

Chciałbym przyznać się do popełnienia jeszcze jednego przestępstwa, które nie zostało mi zarzucone, ponieważ Policja jeszcze o nim nie wie i chyba nie wie o nim sam pokrzywdzony. Otóż w dniu 20 października 2015 r., około godz. 23.00 przyszedł do mnie do domu Jan Kołek. My znamy się od dziecka. Nie wiem, co nam „odbiło”, ale udaliśmy się na ulicę, gdzie był zaparkowany samochód marki Opel Astra, którego właścicielem jest wspomniany przeze mnie starszy mężczyzna o imieniu Leszek. Kamieniami wybiliśmy wszystkie szyby w pojeździe. To był mój pomysł. Dowiedziałem się bowiem, że ten starszy mężczyzna zawiadomił o zdarzeniu w parku prokuraturę. Powiedział mi o tym Jan Kołek. Nie wiem, skąd on to wiedział. Byłem zły. Pomyślałem, że ja się nad tym starszym mężczyzną zlitowałem, a on na mnie doniósł. Teraz tego żałuję i postanowiłem wszystko wyznać.

Przesłuchanie zakończono w dniu 21 października 2015 r. o godz. 17.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O UZUPEŁNIENIU POSTANOWIENIA O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przeciwko Piotrowi Mareckiemu, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. i art. 314 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uzupełnić postanowienie o przedstawieniu zarzutów **Piotrowi Mareckiemu** wydane w dniu 21 października 2015 r. i przedstawić temu podejrzanemu zarzuty, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zająć zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 10.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzaný podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Piotr Marecki**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Marek i Ilona z domu Makuch;

Data i miejsce urodzenia: 23 lipca 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Krańcowa 34/11;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

Podejrzaný nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzaný wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanych mi przestępstw. Podtrzymuje wyjaśnienia, które złożyłem w dniu 21 października 2015 r. Obecnie odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 10.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Piotr Marecki

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. popełnionego na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Andrzejowi Zającowi** zarzut, że:

w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajac zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Andrzej Zajac

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 12.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzaný podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Andrzej Zajac**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;

Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1980 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Wierzbowa 20;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: żonaty;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu żony;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: barmanka, 3 000 złotych miesięcznie;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Andrzej Zajac

Podejrzaný nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Andrzej Zajac

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzaný wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Nie przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 12.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Andrzej Zajac

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r.

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. popełnionego na szkodę Leszka Sroki, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Janowi Kolkowi** zarzut, że:

w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

(podpis prokuratora)

Jarosław Lipiński

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 3 listopada 2015 r. oraz pouczono o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami śledztwa, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Leszno, dnia 3 listopada 2015 r., o godz. 13.00

Jarosław Lipiński - Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzaný podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Jan Kolek**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Jakub i Teresa z domu Florek;

Data i miejsce urodzenia: 17 lipca 1981 r. w Lesznie;

Miejsce zamieszkania: Leszno, ul. Grzybowa 7;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: murarz;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: nie karany;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego;

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k. Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

Podejrzaný nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

Podejrzaný wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przesłuchanie zakończono w dniu 3 listopada 2015 r. o godz. 13.20.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis podejrzanego)

Jan Kolek

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Piotrze Mareckim, s. Marka i Ilony z domu Makuch urodzonego: 23 lipca 1980 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Krańcowej 34/11, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Kawaler. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szeląg

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Andrzej Zającu s. Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego: 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Wierzbowej 20, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Jest żonaty. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu żony. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szeląg

NOTATKA URZĘDOWA
(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności o podejrzanym Janie Kołku, s. Jakuba i Teresy z domu Florek urodzonego: 17 lipca 1981 r. w Lesznie, zamieszkałym w Lesznie przy ul. Grzybowej 7, ustalono, co następuje: w/w posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Kawaler. Nie ma dzieci. Nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie posiada nieruchomości ani wartościowych rzeczy ruchomych. Nie był leczony psychiatrycznie ani w poradni przeciwalkoholowej. W miejscu zamieszkania ma opinię pozytywną, nie było skarg sąsiadów i nie prowadzono żadnych czynności wobec niego.

(podpis policjanta)
Robert Szeląg

(pieczęć prokuratury)

Ds. 390/15

Do Sądu Rejonowego w Lesznie

II Wydział Karny

ul. Kasprowicza 1

64 – 100 Leszno

Przesyłam akta sprawy Ds. 390/15 przeciwko Piotrowi Mareckiemu oskarżonemu o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zającowi oskarżonemu o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi oskarżonemu o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wraz z aktem oskarżenia.

Jednocześnie informuję, że o powyższym powiadomiono oskarżonych oraz pokrzywdzonego.

**Prokurator Rejonowy
w Lesznie**

Grzegorz Leszczyński
(podpis i pieczęć)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejszy akt oskarżenia wpłynął do Sądu Rejonowego w Lesznie w dniu 4 grudnia 2015 r.

Sygn. akt Ds. 390/15

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Piotrowi Mareckiemu o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zajęcowi o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Oskarżam:

- 1) Piotra Mareckiego (Marecki), syna Marka i Ilony z domu Makuch, urodzonego 23 lipca 1980 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Krańcowa 34/12, o wykształceniu zawodowym, kawalera, bezdzietnego, z zawodu mechanika samochodowego, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zajęcem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajęc zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

- 2) Andrzeja Zajęca (Zajęc), syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Wierzbowa 20, o wykształceniu zawodowym, żonatego, bezdzietnego, z zawodu mechanika samochodowego, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

- III. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zajęc zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.;

- 3) Jana Kołka (Kolek), syna Jakuba i Teresy z domu Florek, urodzonego 17 lipca 1981 r. w Lesznie, zamieszkałego w Lesznie, ul. Grzybowa 7, o wykształceniu zawodowym, żonatego, bezdzietnego, z zawodu murarza, nie pracującego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, zdrowego, nie leczonego psychiatrycznie, nie posiadającego majątku, nie karanego,

o to, że:

IV. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Lesznie w postępowaniu zwyczajnym.

Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

I. Lista osób, których wezwania na rozprawę żąda oskarżyciel:

- 1) oskarżony Piotr Marecki, który winien być przesłuchany na okoliczność rozboju dokonanego w dniu 19 października 2015 r. na szkodę Leszka Sroki oraz na okoliczność uszkodzenia w dniu 20 października 2015 r. samochodu marki Opel Astra na szkodę wymienionego pokrzywdzonego,
- 2) oskarżony Andrzej Zając, który winien być przesłuchany na okoliczność rozboju dokonanego w dniu 19 października 2015 r. na szkodę Leszka Sroki,
- 3) oskarżony Jan Kołek, który winien być przesłuchany na okoliczność uszkodzenia w dniu 20 października 2015 r. samochodu marki Opel Astra na szkodę Leszka Sroki,
- 4) świadek Leszek Sroka, który winien być przesłuchany na okoliczność popełnionych na jego szkodę przestępstw rozboju i uszkodzenia samochodu marki Opel Astra, a które popełnione zostały odpowiednio w dniu 19 października 2015 r. i w dniu 20 października 2015 r.,
- 5) świadek Maria Zając, która winna być przesłuchana na okoliczność rozmowy, jaką przeprowadziła w dniu 19 października 2015 r. z Andrzejem Zajacem, a dotyczącej rozboju popełnionego tego dnia na szkodę Leszka Sroki;

II. Lista dokumentów, których odczytania na rozprawie domaga się oskarżyciel:

- 1) informacje z Krajowego Rejestru Karnego dotyczące Piotra Mareckiego, Andrzeja Zajęca i Jana Kołka – na okoliczność, że oskarżeni nie byli dotychczas karani,
- 2) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną – na okoliczność, że Piotr Marecki, Andrzej Zając i Jan Kołek nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
- 3) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r. – na okoliczność, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite oraz że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,

- 4) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,
- 5) protokół okazania Andrzeja Zajęca pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce, sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zajęca, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
- 6) informacje zawierające dane osobopoznawcze o oskarżonych – na okoliczność daty i miejsca ich urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nich w miejscu zamieszkania,
- 7) protokół zatrzymania Piotra Mareckiego – na okoliczność czasu i miejsca jego zatrzymania, przyczyn zatrzymania i czasu zwolnienia.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

Z B I Ó R

protokołów przesłuchania świadków, których wezwania na rozprawę żąda oskarżyciel (art. 334 § 3 k.p.k.)

w sprawie przeciwko:

Piotrowi Mareckiemu oskarżonemu o popełnienie przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz przeciwko Andrzejowi Zajăcowi oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., a także przeciwko Janowi Kołkowi oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE I PRZESŁUCHANIA
W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Leszno, dnia 20 października 2015 r. godz. 9.20

Leszek Sroka

(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k. i art. 143 § 1 i 2 k.p.k.

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub fałszywym oskarżeniu (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)
Leszek Sroka

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Leszek Sroka**;

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1946 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – emeryt;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadcza:

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W dniu wczorajszym około godz. 21.30 udałem się na spacer do parku położonego przy ul. Sosnowej w Lesznie. Usiadłem na ławce. Po chwili podeszło do mnie dwóch mężczyzn. W jednym z nich rozpoznałem Piotra Mareckiego. Pamiętam go jeszcze z czasów, gdy był dzieckiem. Mieszka blisko mnie. Nie mam pewności co do drugiego mężczyzny. Wydaje mi się jednak, że był to Andrzej Zajac. On przyjaźnił się z Piotrem Mareckim w dzieciństwie. Nie jestem jednak pewien, czy był to Andrzej Zajac. Nie widziałem go bowiem od wielu lat. Poza tym miał na głowie czapkę, która zasłaniała mu czoło i kurtkę ze stójką, która zasłaniała mu twarz niemal po czubek nosa. Nie wiem, gdzie teraz mieszka Andrzej Zajac. Kiedyś mieszkał na ul. Ogrodniczej w Lesznie.

Gdy ci mężczyźni podeszli do mnie, to zaczęli krzyczeć: „dawaj pieniądze bo cię skopiemy, połamiemy ci zebra”, a nawet krzyczeli „zabijemy cię, jeżeli nie dasz kasy”. Obaj wypowiadali te groźby. Bardzo się wystraszyłem. Zacząłem płakać. Myślałem, że mnie zabiją. Byli bardzo agresywni. Gdy krzyczeli, nachylali się nade mną. Czułem od nich alkohol. Powiedziałem im, że mam w portfelu 150 złotych. Powiedziałem też, że to wszystko co mam i jeżeli mi to zabiorą, to nie będę miał za co żyć. W tym momencie dostrzegłem, że Piotr Marecki cofnął się o kilka kroków i oświadczył: „nie płacz, ja ci nic nie zrobię, nie okradam biednych”. Moim zdaniem jemu zrobiło się mnie żal. Po chwili odszedł z miejsca zdarzenia. Odchodząc zwrócił się do tego drugiego mężczyzny słowami: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz”.

Po odejściu Piotra Mareckiego ten drugi mężczyzna nadal używał wobec mnie gróźb pozbawienia życia. W pewnym momencie wyjął z kieszeni mojej kurtki portfel. Otworzył i zabrał 150 złotych. Portfel mi oddał. Następnie biegiem oddalił się z miejsca zdarzenia.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Czynność zakończono w dniu 20 października 2015 r. o godz. 10.25.

(podpis świadka)

Leszek Sroka

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)

Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Leszno, dnia 2 listopada 2015 r. o godz. 10.20

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchiwał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)

Leszek Sroka

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Leszek Sroka**;

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1946 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – emeryt;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczony o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Pouczono mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

W nawiązaniu do moich wcześniejszych zeznań chciałbym dodać, że w dniu 21 października 2015 r. od policjantów dowiedziałem się, że mój samochód został uszkodzony. Policjanci przyjechali przeprowadzić oględziny pojazdu. Wszystkie szyby w samochodzie zostały wybite.

Samochód od kilku dni stał na ulicy przed blokiem, w którym mieszkam. Rzadko nim jeżdżę. Jest to samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, rocznik 1998.

Od policjantów dowiedziałem się, że samochód został uszkodzony przez Piotra Mareckiego i Jana Kołka.

Za zniszczone szyby i ich montaż zapłaciłem w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych. Na dowód tego przedkładałem oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r.

W tym miejscu przesłuchujący stwierdza, że Leszek Sroka wręczył mu oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r. wystawionej przez salon „Opel Kowalski”, z której wynika, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych. Fakturę załączono do akt.

Ciąg dalszy przesłuchania:

W dniu dzisiejszym podczas okazania rozpoznałem Andrzeja Zająca, ale nadal nie mam pewności, czy brał on udział w napadzie na mnie w dniu 19 października 2015 r.

Składam wniosek o ściganie Piotra Mareckiego i Jana Kołka za uszkodzenie mojego samochodu.

To wszystko, co mam do powiedzenia w niniejszej sprawie.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 2 listopada 2015 r. o godz. 11.00.

(podpis świadka)

Leszek Sroka

(podpis przesłuchującego)

Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)

Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Leszno, dnia 2 listopada 2015 r. o godz. 11.30

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lesznie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchiwał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)
Maria Zajęc

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Maria Zajęc**;

Imiona rodziców - Wojciech, Julia;

Data i miejsce urodzenia - 24 maja 1980 r., Leszno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – barmanka;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania - nie karana;

Stosunek do stron – żona Andrzeja Zajęca.

Uprzedzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Zostałam uprzedzona o prawie do odmowy składania zeznań, jako żona Andrzeja Zajęca, tj. osoba dla niego najbliższa, ale oświadczam, że z tego prawa nie korzystam i chcę złożyć zeznania.

Pouczono mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Andrzej Zajęc jest moim mężem. Od kilku lat nigdzie nie pracuje. To ja go utrzymuję. Nie mamy dzieci. Mieszkamy w mieszkaniu moich rodziców.

W dniu 19 października 2015 r. około godz. 23.30 mąż wrócił do domu. Był trochę nietrzeźwy. Zaczął mi się chwalić, że nastraszył w parku starszego mężczyznę i zabrał mu 150 złotych. Zaczęłam go wypyttywać o to zdarzenie. Powiedział mi, że nie uderzył tego mężczyzny, ale groził mu pozbawieniem życia. Śmiał się, że „dziadek płakał” i „trząsł się”. Twierdził, iż razem z nim brał w tym udział Piotr Marecki, ale „zrobiło mu się żal dziadka i zrezygnował”.

Mąż chciał mi dać te 150 złotych, ale odmówiłam ich przyjęcia. Byłam na niego zła. Krzyczałam, że jest przestępcą. Powiedziałam, aby sam udał się na Policję i do wszystkiego się przyznał, to będzie łagodnie potraktowany. On się tylko śmiał. Myślę, że te pieniądze przepił.

Chciałabym, żeby mąż się zmienił, tj. aby przestał pić i podjął pracę. On nie jest wobec mnie agresywny. Z sąsiadami też utrzymuje dobre kontakty.

Nic nie wiem o uszkodzeniu samochodu. Mąż nie wspominał o tym.

To wszystko, co chciałam zeznać.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 2 listopada 2015 r. o godz. 12.20.

(podpis świadka)
Maria Zajęc

(podpis przesłuchującego)
Jarosław Lipiński

(podpis protokolanta)
Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lesznie II Wydział Karny

Sprawa z art. 280 § 1 k.k. i innych

OSKARŻENI: Piotr Marecki, Andrzej Zajac i Jan Kołek

OBECNI: *Przewodniczący* **SSR Andrzej Makowski**

Protokolant: **Filip Dębiński**

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie Jarosława Lipińskiego

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżeni Piotr Marecki, Andrzej Zajac i Jan Kołek.

Stawił się świadek Leszek Sroka. Nie stawiła się Maria Zajac. W tym miejscu prokurator przedłożył odpis skrócony aktu zgonu, wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie, z którego wynika, że Maria Zajac zmarła w dniu 30 stycznia 2016 r.

W tym miejscu pokrzywdzony Leszek Sroka oświadcza, że będzie działał w sprawie jako oskarżyciel posiłkowy.

Oskarżyciel posiłkowy pozostał na sali.

Oskarżeni podali dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonych dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia, przy czym Andrzej Zajac podał, że jego żona zmarła w dniu 30 stycznia 2016 r., a on obecnie pozostaje na utrzymaniu brata Romana Zajaca.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzuty oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonych o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznają się do zarzucanych im czynów i czy chcą składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Piotr Marecki podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do obu zarzucanych mi przestępstw. Chcę złożyć wyjaśnienia.

W dniu 19 października 2015 r. przebywałem ze znajomym w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Spożywaliśmy alkohol, a konkretnie wódkę. Nie pamiętam, ile wypiliśmy. Nie ujawnię personaliów kolegi, ponieważ nie chcę, aby poniósł konsekwencje tak poważnego przestępstwa.

Około godz. 21.30 zauważyliśmy siedzącego na jednej z ławek starszego mężczyznę. Postanowiliśmy go zastraszyć i zabrać mu pieniądze. Chcieliśmy kupić alkohol. Podeszliśmy do tego mężczyzny i zaczęliśmy mu grozić. Krzyczeliśmy obaj, że go „skopimy”, „zabijemy”.

Osobą, którą zaatakowaliśmy był siedzący na sali Leszek Sroka. Ja go znałem, ale wówczas pamiętałem tylko jego imię.

Pokrzywdzony bardzo przestraszył się naszych gróźb. Zaczął się trząść i płakać. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby mu ich nie zabierać, ponieważ to wszystko co ma na życie.

Zrobiło mi się go żal. Widziałem, że jest przerażony. Wzruszył mnie jego płacz. Pokrzywdzony był dla mnie zawsze miły. Pamiętam to jeszcze z dzieciństwa. Dlatego też powiedziałem koledze, że nie chcę w tym dalej uczestniczyć. Odchodząc powiedziałem mu „ty rób, jak chcesz”. Poszedłem do domu.

Zanim podeszliśmy do siedzącego na ławce pokrzywdzonego, sprawdziliśmy czy ktoś jest w pobliżu. Nikogo nie było.

W dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 przyszedł do mnie do domu Jan Kołek. My znamy się od dziecka. Powiedział mi, że Leszek Sroka zawiadomił o zdarzeniu w parku prokuraturę i wskazał mnie jako sprawcę. Bardzo się zdenerwowałem. Zlitowałem się przecież nad nim, a on na mnie doniósł.

Udaliśmy się na ulicę, gdzie był zaparkowany samochód marki Opel Astra, którego właścicielem jest pokrzywdzony. Obaj uderzaliśmy kamieniami w szyby. To był mój pomysł i nakłoniłem do tego Jana Kołka. Wybiliśmy wszystkie szyby. Chciałem się zemścić.

Kiedy wybijaliśmy szyby kilkanaście osób przechodziło w pobliżu. Patrzyli na to co robimy, ale nie reagowali i szli dalej. Nie znam tych osób.

Żałuję tego, co zrobiłem i przepraszam pokrzywdzonego. To wszystko z tego, że zbyt często spożywam alkohol.

Na pytanie prokuratora oskarżony wyjaśnia: nie naprawiłem szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu. Nie neguję wysokości tej szkody. Nie podam danych kolegi, z którym byłem w parku. Nie wiem, skąd Jan Kołek wiedział, że pokrzywdzony o zdarzeniu w parku zawiadomił organ ścigania.

Oskarżyciel posiłkowy nie ma pytań.

Oskarżony Andrzej Zajac podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Nie przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Oskarżony Jan Kołek podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Odmawiam składania wyjaśnień.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonych o przysługującym im prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.). Świadka wezwano na salę rozpraw. Przewodniczący uprzedził świadka o odpowiedzialności za

złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył go o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytany o imię, nazwisko, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podał:

Leszek Sroka - lat 69, emeryt, Leszno, nie karany, obcy.

Następnie Sąd odebrał od świadka przyrzeczenie, zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Staje świadek Leszek Sroka i - swobodnie wypowiadając się - zeznaje: Pamiętam, że było to 19 października 2015 r. Udałem się na spacer do parku położonego przy ul. Sosnowej w Lesznie. Usiadłem na jednej z ławek. Chciałem przed snem wyciszyć się. Było około godz. 21.30. W pewnym momencie podeszło do mnie dwóch mężczyzn. Jednym z nich był Piotr Marecki. Znam go od wielu lat. Mieszka blisko mnie. Drugim mógł być Andrzej Zając, ale nie jestem tego pewien. Nie widziałem go od wielu lat, choć wiem, że przyjaźnił się z Piotrem Mareckim. Wiele lat temu widywałem ich często razem. Ten drugi mężczyzna miał na głowie czapkę, która zasłaniała mu czoło. Miał też kurtkę ze stójką, która zasłaniała mu sporą część twarzy, tj. niemal po czubek nosa.

Obaj mężczyźni krzyczeli do mnie: „dawaj pieniądze, bo cię skopiemy, połamiemy ci zebra”. Krzyczeli też: „zabijemy cię, jeżeli nie dasz kasy”. Bardzo się wystraszyłem. Zacząłem płakać. Byłem niemal pewny, że mnie zabiją, albo wyrządzą mi jakąś poważną krzywdę. Nikogo nie było w pobliżu. Wiedziałem, że nikt mi nie pomoże. Mężczyźni byli bardzo agresywni. Czulem od nich alkohol, gdyż krzycząc nachylali się nade mną. Powiedziałem im, że mam w portfelu 150 złotych. Powiedziałem też, że to wszystkie pieniądze, jakie mam na życie. Zauważyłem, że Piotr Marecki cofnął się o kilka kroków i oświadczył: „nie płacz, ja ci nic nie zrobię, nie okradam biednych”. Jestem pewien, że jemu zrobiło się mnie żal. Po chwili odszedł z miejsca zdarzenia. Odchodząc zwrócił się do tego drugiego mężczyzny słowami: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz”.

Niestety ten drugi mężczyzna nadal groził, że mnie zabije. W pewnym momencie wyjął z kieszeni mojej kurtki portfel, który otworzył i zabrał 150 złotych. Portfel mi oddał. Następnie biegiem oddalił się z miejsca zdarzenia.

W dniu 21 października 2015 r. przyjechali do mnie policjanci. Od nich dowiedziałem się, że Piotr Marecki i Jan Kołek uszkodzili mój samochód. Powiedzieli mi, że Piotr Marecki przyznał się do tego, choć nie postawiono mu w związku z tym zarzutu. Prokurator przesłuchiwał go bowiem w sprawie wydarzenia w parku. Policjanci na polecenie prokuratora przyjechali dokonać oględzin samochodu.

W samochodzie wybito wszystkie szyby. Za szyby i ich montaż zapłaciłem w salonie „Opel – Kowalski” 2 000 złotych. W postępowaniu przygotowawczym przedłożyłem w związku z tym stosowną fakturę. Podtrzymuję swój wniosek o ściganie oskarżonych za uszkodzenie mojego samochodu.

To wszystko co mam do powiedzenia.

Na pytanie prokuratora świadek zeznaje: Oskarżeni nie naprawili wyrządzonych mi szkód.

Oskarżeni nie mają pytań.

W tym miejscu prokurator oraz oskarżyciel posiłkowy wnoszą o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając – na okoliczność jej zgonu w dniu 30 stycznia 2016 r., poprzez jego odczytanie przez prokuratora albo oskarżyciela posiłkowego, a nadto o dopuszczenie dowodu z odczytania przez prokuratora albo oskarżyciela posiłkowego, na podstawie art. 391 § 1a k.p.k., protokołu zeznań Marii Zając złożonych w postępowaniu przygotowawczym – na okoliczność rozmowy, jaką przeprowadziła w dniu 19 października 2015 r. z Andrzejem Zającem, a dotyczącej rozboju popełnionego tego dnia na szkodę Leszka Sroki, ponieważ ma to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Przewodniczący zarządził przerwę w celu rozważenia zasadności wniosków prokuratora i oskarżyciela posiłkowego.

Po przerwie: stawili się prokurator oraz oskarżyciel posiłkowy, a także oskarżeni.

Sąd postanowił:

- 1) dopuścić dowód ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając, wystawionego przez Urząd Stanu Cywilnego w Lesznie – na okoliczność zgonu Marii Zając w dniu 30 stycznia 2016 r., poprzez jego odczytanie przez prokuratora. Prokurator odczytał przedmiotowy dokument,
- 2) na podstawie art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k. oddalić wniosek prokuratora i oskarżyciela posiłkowego o dopuszczenie dowodu z odczytania protokołu zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez Marię Zając albowiem przeprowadzenie tego dowodu jest niedopuszczalne.

Uzasadnienie

Zasadny okazał się wniosek o dopuszczenie dowodu ze skróconego odpisu aktu zgonu Marii Zając. Potwierdzenie jej zgonu w dniu 30 stycznia 2016 r. ma bowiem znaczenie dla dalszego postępowania dowodowego w sprawie. W akcie oskarżenia prokurator wniósł przecież o przesłuchanie Marii Zając na rozprawie, a zgon świadka uniemożliwia przeprowadzenie tej czynności.

Niezasadny okazał się jednak drugi z wniosków. Wprawdzie art. 391 § 1a k.p.k. pozwala na odczytanie na rozprawie zeznań świadka, który zmarł, ale dotyczy to tylko tych świadków, którzy nie byli osobami najbliższym dla oskarżonego. Zgodnie bowiem z art. 186 § 1 k.p.k., osoba najbliższa dla oskarżonego może skorzystać z prawa do odmowy zeznań „nie później (...) niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym”.

Maria Zając była żoną oskarżonego Andrzeja Zająca. Co istotne, zmarła przed terminem rozprawy. Nigdy zatem nie była przesłuchana w niniejszej sprawie przed sądem. W konsekwencji, w postępowaniu sądowym nie została też uprzedzona o prawie odmowy zeznań. Nie można wykluczyć, że skorzystałby z tego prawa, gdyby żyła. W tej sytuacji odczytywanie jej zeznań z postępowania przygotowawczego jest niedopuszczalne. Niczego nie zmienia to, że w postępowaniu przygotowawczym Maria Zając została uprzedzona o prawie odmowy zeznań i z tego prawa nie skorzystała.

W tym miejscu oskarżyciel posiłkowy składa wniosek o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłacenie na jego rzecz kwoty 2 000 złotych w związku z uszkodzeniem samochodu oraz kwoty 150 złotych w związku z rozbojem.

Prokurator, oskarżyciel posiłkowy oraz oskarżeni zgodnie wnoszą o ujawnienie bez odczytywania dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia, co do których oskarżyciel domagał się ich odczytania na rozprawie - na okoliczności wskazane przez oskarżyciela.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., na zgodny wniosek stron, uznać za ujawnione bez odczytywania:

- 1) informacje z Krajowego Rejestru Karnego dotyczące Piotra Mareckiego, Andrzeja Zająca i Jana Kołka – na okoliczność, że oskarżeni nie byli dotychczas karani,
- 2) informacje z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskane drogą elektroniczną – na okoliczność, że Piotr Marecki, Andrzej Zając i Jan Kołek nie posiadają żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec nich postępowań podatkowych,
- 3) protokół oględzin samochodu marki Opel Astra stanowiącego własność pokrzywdzonego Leszka Sroki wraz z dokumentacją fotograficzną, sporządzony w dniu 21 października 2015 r. – na okoliczność, że wszystkie szyby w pojeździe zostały wybite oraz że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę bądź sprawców zniszczenia szyb,
- 4) oryginał faktury z dnia 30 października 2015 r., przedłożonej przez pokrzywdzonego Leszka Srokę w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że za zniszczone szyby w samochodzie Opel Astra i ich montaż zapłacił w salonie „Opel – Kowalski” kwotę 2 000 złotych,
- 5) protokół okazania Andrzeja Zająca pokrzywdzonemu Leszkowi Sroce, sporządzony w dniu 2 listopada 2015 r. – na okoliczność, że pokrzywdzony rozpoznał wśród okazywanych Andrzeja Zająca, jako osobę mu znaną, ale zaznaczył, iż nie jest pewien, czy uczestniczył on w rozboju popełnionym na jego szkodę w dniu 19 października 2015 r.,
- 6) informacje zawierające dane osobopoznawcze o oskarżonych – na okoliczność daty i miejsca ich urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nich w miejscu zamieszkania,
- 7) protokół zatrzymania Piotra Mareckiego – na okoliczność czasu i miejsca jego zatrzymania oraz przyczyn zatrzymania i czasu zwolnienia.

Na pytanie Przewodniczącego - strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego. Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego Piotra Mareckiego za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności, a za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. art. 57a § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz orzeczenie kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wnosi też o uznanie Andrzeja Zajęca za winnego zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenie mu kary 3 lat pozbawienia wolności. Nadto wnosi o uznanie Jana Kołka za winnego zarzucanego mu przestępstwa i wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżyciel posiłkowy Leszek Sroka wnosi o uznanie oskarżonych za winnych wszystkich zarzucanych im przestępstw i wymierzenie kar takich, jakie zaproponował oskarżyciel publiczny. Nadto wnosi o uwzględnienie jego wniosku o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przestępstwami.

Oskarżony Piotr Marecki wnosi o umorzenie postępowania odnośnie do czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k., ponieważ odstąpił od jego dokonania. Wnosi też o łagodne potraktowanie za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. Przyznał się bowiem do tego czynu, choć Policja nie wiedziała, że jest jego sprawcą.

Oskarżony Andrzej Zając wnosi o uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

Oskarżony Jan Kolek wnosi o wymierzenie mu łagodnej kary.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator, oskarżyciel posiłkowy oraz oskarżeni.

Rozprawę zamknięto o godz. 13.00.

(podpis Przewodniczącego)

Andrzej Makowski

(podpis Protokolanta)

Filip Dębiński

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lesznie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Makowski

Protokolant: Filip Dębiński

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lesznie Jarosława Lipińskiego,

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. sprawy karnej:

- 1) Piotra Mareckiego (Marecki), syna Marka i Ilony z domu Makuch, urodzonego 23 lipca 1980 r. w Lesznie,

oskarżonego o to, że:

- I. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Andrzejem Zającem oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zając zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.,
- II. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Janem Kołkiem, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

- 2) Andrzeja Zajęca (Zając), syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1980 r. w Lesznie, oskarżonego o to, że:

- III. w dniu 19 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim oraz w celu dokonania kradzieży pieniędzy, groził Leszkowi Sroce natychmiastowym użyciem wobec niego przemocy polegającej na pobiciu go i pozbawieniu życia, przy czym Piotr Marecki zakończył swój udział w przestępstwie na tym etapie i nie brał udziału w kradzieży pieniędzy, natomiast Andrzej Zając zabrał w celu przywłaszczenia na szkodę pokrzywdzonego pieniądze w kwocie 150 złotych, tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.,

3) Jana Kołka (Kołek), syna Jakuba i Teresy z domu Florek, urodzonego 17 lipca 1981 r. w Lesznie, oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 20 października 2015 r. w Lesznie, województwo wielkopolskie, działając wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Mareckim, uszkodził samochód marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Leszka Sroki w ten sposób, że uderzając kamieniami wybił w nim wszystkie szyby, czym spowodował szkodę w wysokości 2 000 złotych, przy czym działał publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k. umarza postępowanie karne przeciwko Piotrowi Mareckiemu o czyn zarzucany mu w punkcie I, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.
2. Oskarżonego Andrzeja Zajacę uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III, tj. od popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k.
3. Oskarżonego Piotra Mareckiego uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie II, popełnionego w sposób tam opisany, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu.
4. Oskarżonego Jana Kołka uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie IV, popełnionego w sposób tam opisany, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
5. Na podstawie art. 57a § 2 k.k., orzeka od oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka na rzecz pokrzywdzonego Leszka Sroki nawiazki w kwocie po 200 (dwieście) złotych od każdego z nich.
6. Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., w części dotyczącej punktu 1 i 2 wyroku, kosztami procesu obciąża Skarb Państwa, a w pozostałym zakresie, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

(podpis przewodniczącego)

SRR Andrzej Makowski

Pieczęć wpływu wniosku
do Sądu Rejonowego w Lesznie
(prezentata biura podawczego)
22 lutego 2016 r.

Leszno, dnia 22 lutego 2016 r.

Radca prawny Roman Mądry
Kancelaria Radcy Prawnego w Lesznie
ul. Dąbrowskiego 14/24
64-100 Leszno

Sygn. akt II K 1610/15

Do Sądu Rejonowego w Lesznie
II Wydział Karny

Wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 18 lutego 2016 r. w sprawie Piotra Mareckiego, Andrzeja Zająca i Jana Kołka, sygn. akt II K 1610/15.

Przedkładając w załączeniu pełnomocnictwo udzielone mi przez Pana Leszka Srokę, oskarżyciela posiłkowego w sprawie II K 1610/15, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k. wnoszę, jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, o sporządzenie na piśmie i doręczenie mi – na adres kancelarii – odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem w sprawie II K 1610/15. Wniosek dotyczy całości wyroku.

(podpis radcy prawnego)
Roman Mądry

Leszno, dnia 22 lutego 2016 r.

PEŁNOMOCNICTWO

Ja, niżej podpisany Leszek Sroka, oskarżyciel posiłkowy w sprawie II K 1610/15 Sądu Rejonowego w Lesznie, niniejszym upoważniam radcę prawnego Romana Mądrego, prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego w Lesznie, do reprezentowania mnie i występowania w sprawie II K 1610/15 Sądu Rejonowego w Lesznie przed wszystkim sądami i organami, jako pełnomocnik, z prawem udzielenia dalszych substytucji.

(podpis)
Leszek Sroka

Uzasadnienie

W dniu 19 października 2015 r. w godzinach wieczornych oskarżony Piotr Marecki razem ze swoim kolegą, którego danych nie ustalono, spożywał alkohol w parku położonym przy ul. Sosnowej w Lesznie. Około godz. 21.30 do parku przyszedł Leszek Sroka (lat 69) i usiadł na ławce. Oskarżony i jego kolega postanowili zastraszyć go i zabrać mu pieniądze. Chcieli przeznaczyć je na alkohol.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

Piotr Marecki i jego znajomy upewnili się, że w pobliżu nie ma innych osób i podeszli do Leszka Sroki. Zażądali od niego pieniędzy i jednocześnie obaj grozili mu „skopaniem” i „pozbawieniem życia”, gdyby ich im nie dał. Pokrzywdzony bardzo się przestraszył. Zaczął płakać. Powiedział, że ma przy sobie 150 złotych. Prosił, żeby nie zabierali mu pieniędzy, ponieważ nie będzie miał za co żyć. Piotrowi Mareckiemu zrobiło się żal Leszka Sroki. Wzruszył go jego płacz. Dostrzegł też, że pokrzywdzony przeraźliwie się boi. Postanowił odstąpić od dokonania zaplanowanego przestępstwa. Powiedział do kolegi: „nie zamierzam w tym dalej uczestniczyć, a ty rób jak chcesz” i poszedł do domu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

Po odejściu Piotra Mareckiego jego kolega nadal groził pokrzywdzonemu pozbawieniem go życia i domagał się pieniędzy. W pewnym momencie wyjął portfel z kurtki pokrzywdzonego, otworzył go i zabrał 150 złotych. Portfel zwrócił Leszkowi Sroce i uciekł z miejsca zdarzenia.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki.

W dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 Jan Kołek przyszedł do domu Piotra Mareckiego. Powiedział mu, że Leszek Sroka zawiadomił prokuraturę o wydarzeniu, które miało miejsce w parku poprzedniego dnia. Oskarżony zdenerwował się. Był zły na pokrzywdzonego za to, że na niego doniósł, choć on się nad nim zlitował. Postanowił się zemścić. Nakłonił Jana Kołka, aby razem z nim uszkodził samochód marki Opel Astra, którego właścicielem był Leszek Sroka. W tym celu udali się na ulicę, gdzie pojazd był zaparkowany. Następnie uderzając kamieniami wybili wszystkie szyby w samochodzie. W trakcie wybijania szyb kilkanaście osób przechodziło w pobliżu i obserwowało ich zachowanie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Piotra Mareckiego,
- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki,
- protokół oględzin samochodu marki Opel Astra, numer rejestracyjny PGN 1234.

Wysokość szkody związanej z uszkodzeniem samochodu wyniosła 2 000 złotych.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego Leszka Sroki,
- oryginał faktury wystawionej przez salon „Opel – Kowalski”.

Oskarżeni nie byli w przeszłości karani. W miejscu zamieszkania posiadają pozytywne opinie.

Nie pracują i nie posiadają majątku.

Dowód:

- informacje z KRK,
- informacje z systemu teleinformatycznego prowadzonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- dane osobopoznawcze o oskarżonych.

Oskarżony Piotr Marecki zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przyznał się do obu zarzucanych mu przestępstw. Złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnił, że w dniu 19 października 2015 r. w godzinach wieczornych przebywał razem z kolegą w parku przy ul. Sosnowej w Lesznie. Odmówił podania personaliów kolegi. Spożywali alkohol. Około godz. 21.30 zauważyli siedzącego na ławce starszego mężczyznę, którym okazał się Leszek Sroka. Postanowili go zastraszyć i zabrać mu pieniądze. Chcieli kupić alkohol. Podeszli do pokrzywdzonego. Zażądali pieniędzy i zarazem zaczęli mu grozić pobiciem oraz pozbawieniem życia. Pokrzywdzony bardzo się przestraszył. Rozpłakał się. Powiedział, że ma tylko 150 złotych. Prosił, aby nie zabierali mu pieniędzy. Twierdził, że to wszystko, co ma na życie. Płacz i strach, który ogarnął Leszka Srokę, wzruszyły Piotra Mareckiego. Zrobiło mu się go żal. Postanowił odstąpić od dokonania rozboju, tj. zrezygnował z zaboru pieniędzy. Powiedział koledze, że nie zamierza dalej w tym uczestniczyć, ale też dodał „a ty rób, jak chcesz” i poszedł do domu.

Nadto Piotr Marecki wyjaśnił, że w dniu 20 października 2015 r. około godz. 23.00 spotkał się z Janem Kołkiem, który mu powiedział, że Leszek Sroka zawiadomił prokuraturę o zdarzeniu, które miało miejsce w parku i wskazał jego jako sprawcę. Piotr Marecki zdenerwował się. Postanowił się zemścić na pokrzywdzonym. W konsekwencji razem z Janem Kołkiem powybił wszystkie szyby w samochodzie marki Opel Astra należącym do Leszka Sroki, który był zaparkowany na ulicy. Przyznał, że to on był pomysłodawcą tego czynu i nakłonił do niego Jana Kołka. Podkreślił zarazem, że w trakcie wybijania szyb w samochodzie kilkanaście osób przechodziło obok, przyglądało się ich zachowaniu, ale nikt nie zareagował.

Oskarżony Andrzej Zając nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień.

Z kolei Jan Kołek przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień.

Pokrzywdzony Leszek Sroka szczegółowo opisał przebieg wydarzeń w dniu 19 października 2015 r. Zeznał, że jednym ze sprawców, którzy żądali od niego pieniędzy i zarazem grozili mu pobiciem oraz pozbawieniem życia był Piotr Marecki. Wydawało mu się, że drugim sprawcą mógł być Andrzej Zając, ale nie był tego pewien. Mężczyzna ten miał bowiem czapkę nasuniętą na czoło i kurtkę z kołnierzem, który zasłaniał mu twarz „aż po czubek nosa”. Pokrzywdzony zeznał też, że Piotr Marecki nie brał udziału

w zaborze pieniędzy, ponieważ po wypowiedzeniu grózb zrezygnował z dalszego udziału w przestępstwie. Zdaniem Leszka Sroki, rezygnacja Piotra Mareckiego była wynikiem litości i wzruszenia, które ogarnęły go na skutek płaczu pokrzywdzonego i próśb o niezabieranie mu pieniędzy. Pokrzywdzony stwierdził również, że o wybiciu szyb w samochodzie dowiedział się w dniu 21 października 2015 r. od policjantów, którzy przybyli przeprowadzić oględziny pojazdu. Zaznaczył również, że szkoda związana z uszkodzeniem samochodu wyniosła 2 000 złotych.

Opisane wyżej wyjaśnienia Piotra Mareckiego i zeznania Leszka Sroki w pełni zasługują na wiarę. Są one logiczne, konsekwentne, a co najistotniejsze, w pełni zbieżne. Ich relacje były podstawą poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd dał także wiarę ujawnionym na rozprawie dokumentom, których wiarygodności nie podważała żadna ze stron.

Popełnienie przez Jan Kołka przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. nie budzi wątpliwości i to nie tylko z uwagi na przyznanie się przez niego do dokonania tego czynu, ale też z uwagi na jednoznaczne wyjaśnienia, jakie w tej kwestii złożył Piotr Marecki.

W przekonaniu Sądu, nie ma jednak dowodów na to, że Andrzej Zajac brał udział w popełnieniu przestępstwa rozboju na szkodę Leszka Sroki. Piotr Marecki odmówił bowiem podania danych osoby, która przebywała z nim w parku w dniu 19 października 2015 r., a pokrzywdzony nie był pewien, czy tą osobą był Andrzej Zajac, czemu dał wyraz tak w trakcie składania zeznań, jak i podczas okazania. Z kolei zeznania Marii Zajac, złożone w postępowaniu przygotowawczym, nie mogły być odczytane na rozprawie i tym samym nie mogły stanowić dowodu w niniejszej sprawie, co wyczerpująco wykazano w postanowieniu zapadłym na rozprawie.

Reasumując, żaden z dowodów przeprowadzonych na rozprawie nie wskazuje na sprawstwo Andrzeja Zajaca w zakresie zarzucanego mu przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Dlatego też Sąd uniewinnił go od popełnienia tego czynu.

Oczywistym jest też, że Piotr Marecki grożąc Leszkowi Sroce pobiciem i pozbawieniem życia w celu zabrania mu pieniędzy wkroczył na etap usiłowania rozboju. Nie może być tu mowy o dokonaniu, ponieważ nie brał on udziału w zaborze pieniędzy. Oskarżony niewątpliwie odstąpił od dokonania i było to odstąpienie dobrowolne, gdyż wynikało ze wzruszenia i litości nad płaczącym pokrzywdzonym. Zdecydowały o tym jego przeżycia wewnętrzne, a nie czynniki zewnętrzne.

Zgodnie z art. 15 § 1 k.k., nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania. Natomiast w myśl art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k., nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy ustawa stanowi, że sprawca nie podlega karze. W konsekwencji, na podstawie art. 17 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k., Sąd umorzył postępowanie przeciwko Piotrowi Mareckiemu o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

Wybijając szyby w samochodzie należącym do Leszka Sroki i powodując szkodę w wysokości 2 000 złotych, Piotr Marecki i Jan Kołek spowodowali uszkodzenie przedmiotowego pojazdu, czym wyczerpali znamiona występku z art. 288 § 1 k.k. Ich zachowanie należało również zakwalifikować w związku z art. 57a § 1 k.k., ponieważ działali publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie dla porządku prawnego. Wprawdzie w momencie wybijania szyb była już późna godzina

nocna, ale ich zachowanie mogło być dostrzeżone przez z góry nie dającą się określić grupę osób, co wynika z wyjaśnień Piotra Mareckiego, który podał, że kilkanaście osób obserwowało ich zachowanie polegające na wybijaniu szyb w samochodzie, który był przecież zaparkowany na ulicy. Oskarżeni nie mieli też racjonalnego powodu, aby uszkodzić przedmiotowy pojazd. Za taki „powód” nie można przecież uznać tego, że pokrzywdzony zawiadomił prokuraturę o rozboju, który miał miejsce w dniu 19 października 2015 r.

Sąd skazał Piotra Mareckiego i Jana Kołka za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Wymierzając karę Janowi Kołkowi Sąd z jednej strony wziął pod uwagę to, że nie był on dotychczas karany i w miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię, a z drugiej strony to, że popełniony przez niego czyn miał charakter chuligański, a szkoda wyniosła 2 000 złotych. W rezultacie Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nie zawiesił warunkowo wykonania tej kary, ponieważ nie wystąpiły okoliczności, które wskazywałyby na szczególnie uzasadniony wypadek.

Jeżeli chodzi o Piotra Mareckiego, to niewątpliwie ujawnił on przed organem ścigania istotne okoliczności dotyczące przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. W momencie składania przez niego wyjaśnień odnośnie do rozboju, organy ścigania nie miały wiedzy o uszkodzeniu samochodu Leszka Sroki. Taką też świadomość miał Piotr Marecki, co wynika z jego wyjaśnień. Oskarżony ujawnił również osobę z nim współdziałającą, tj. Jana Kołka. W tej sytuacji Sąd, zgodnie z art. 60 § 3 k.k., miał obowiązek zastosowania wobec Piotra Mareckiego nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Ostatecznie Sąd, na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k. oraz art. 34 § 1 i § 1a k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k., wymierzył Piotrowi Mareckiemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Zdaniem Sądu, kara ta jest odpowiednia do stopnia zawinienia oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, jak też zapewnia prawidłowe oddziaływanie wychowawcze i zapobiegawcze wobec niego. Pamiętać bowiem należy, że przypisane Piotrowi Mareckiemu przestępstwo było związane z nadużywaniem przez niego alkoholu, co sam przyznał w swoich wyjaśnieniach.

Na podstawie art. 57a § 2 k.k., Sąd orzekł, obligatoryjne w tym przypadku, nawiązki od oskarżonych Piotra Mareckiego i Jana Kołka na rzecz pokrzywdzonego w kwocie po 200 złotych od każdego z nich. Sąd określił wysokość nawiązek na takim poziomie biorąc pod uwagę zarówno wysokość zaistniałej szkody, jak i sytuację majątkową oskarżonych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pokrzywdzonego o nałożenie na oskarżonych obowiązku naprawienia szkód związanych z popełnionymi na jego szkodę przestępstwami z trzech powodów. Po pierwsze, środek kompensacyjny z art. 46 § 1 k.k. znajduje zastosowanie tylko w przypadku skazania. Andrzej Zając został zaś uniewinniony od popełnienia przestępstwa rozboju, a wobec Piotra Mareckiego umorzono postępowanie o ten czyn. Po drugie, Leszek Sroka złożył wniosek o orzeczenie wspomnianego środka kompensacyjnego po upływie przewidzianego ustawą terminu. Wniosek ten winien być bowiem złożony do zakończenia składania przez pokrzywdzonego pierwszych zeznań na rozprawie. Leszek Sroka złożył zaś wniosek po zakończeniu składania zeznań na rozprawie. Po trzecie, Leszek Sroka złożył przedmiotowy wniosek ustnie do protokołu rozprawy, a winien on być złożony odrębnym pismem.

Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k., w części dotyczącej punktu 1 i 2 wyroku, Sąd kosztami procesu obciążył Skarb Państwa, ponieważ Andrzej Zając został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 280 § 1 k.k., natomiast wobec Piotra Mareckiego umorzono postępowanie o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. W pozostałym zakresie, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił Piotra Mareckiego i Jana Kołka od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty. Oskarżeni nie mają bowiem źródeł dochodu oraz majątku.

(podpis Przewodniczącego)

SSR Andrzej Makowski

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony radcy prawnemu Romanowi Mądreemu na adres jego kancelarii w dniu 7 marca 2016 r.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

DRUGI DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 16 MARCA 2016 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 48 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę przygotować – jako należycie umocowany pełnomocnik pozwanej radca prawny Krzysztof Powolny - apelację, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
2. Należy przyjąć, że:
 - a) wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie,
 - b) prawidłowo uiszczono opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz opłatę sądową od pozwu i zarzutów od nakazu zapłaty,
 - c) załączniki do pism procesowych stron, które nie zostały włączone do akt sprawy, zostały prawidłowo złożone.

Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:

- a) wszystkie wymagane pełnomocnictwa, zarządzenia, dowody doręczeń oraz dowody nadania pism stronie przeciwnej,
 - b) faktura nr 324/12 stwierdzająca zakup przez Helenę Piękną w dniu 2 czerwca 2012 r. glazury za kwotę 1 800 zł,
 - c) faktura nr 325/12 stwierdzająca zakup przez Helenę Piękną w dniu 2 czerwca 2012 r. terakoty za kwotę 2 500 zł,
 - d) faktura nr 326/12 stwierdzająca zakup przez Helenę Piękną w dniu 2 czerwca 2012 r. marmuru za kwotę 4 100 zł.
3. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem uprawnionej osoby.
 4. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty oraz powinien przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział V Cywilny, ul. Płocka 9, 01-231 Warszawa.
 5. Data rozwiązania zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 7 stycznia 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 7 stycznia 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie
Wydział I Cywilny
ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa**

Powód: Zbigniew Chybki

zam. 61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

nr PESEL 66120700268

zastępowany przez radcę prawnego

Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię w Warszawie,
przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

zam. 04-937 Warszawa, ul. Wodna 20.

POZEW

Działając w imieniu powoda Zbigniewa Chybkiego wnoszę o:

1. wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie nim, że pozwana Helena Piękna ma zapłacić na rzecz powoda Zbigniewa Chybkiego kwotę 18 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia jej nakazu zapłaty albo wnieść w tym terminie zarzuty;
2. utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, na wypadek wniesienia przez pozwaną Helenę Piękną zarzutów od nakazu zapłaty i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych;
3. zasądzenie od Heleny Piękiej na rzecz Zbigniewa Chybkiego, na wypadek uznania, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty i skierowania sprawy do postępowania zwykłego, kwoty 18 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

Wnoszę także o:

1. przeprowadzenie dowodów wymienionych w uzasadnieniu pozwu na okoliczności tam wskazane;
2. przeprowadzenie rozprawy także w nieobecności powoda, a w razie zaistnienia ustawowych przesłanek – o wydanie wyroku zaocznego.

Uzasadnienie

Powoda Zbigniewa Chybkiego i pozwaną Helenę Piękną łączyła umowa najmu lokalu użytkowego zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony do dnia 1 czerwca 2016 r. Na podstawie wymienionej umowy najmu powód Zbigniew Chybki oddał pozwanej do korzystania lokal użytkowy o powierzchni 40 m. kw. położony w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152. W tym lokalu pozwana prowadziła działalność gospodarczą – zakład fryzjerski i kosmetyczny. Czynsz najmu określony był na kwotę 3 000 zł miesięcznie płatną do dnia 1 każdego miesiąca z góry. (dowód: umowa najmu z dnia 1 czerwca 2012 r.). Współpraca stron układała się dobrze do dnia 1 marca 2014 r., kiedy to pozwana zaprzestała płacenia czynszu najmu. Powód wielokrotnie monitował pozwaną o uiszczenie zaległości, a gdy zaległość wzrosła do trzech miesięcy i nie została zapłacona, Zbigniew Chybki wypowiedział pozwanej umowę najmu bez zachowania terminu wypowiedzenia, to jest ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2014 r. Jednocześnie powód tym samym pismem wezwał pozwaną do zwrotu lokalu użytkowego w dniu 2 czerwca 2014 r. wskazując, że ma ofertę najemcy, który chce przejąć przedmiotowy lokal i prowadzić w nim działalność gospodarczą taką samą, co pozwana (dowód: pismo z dnia 4 maja 2014 r. wraz z dowodem doręczenia go pozwanej w dniu 8 maja 2014 r.).

Pozwana prosiła powoda o prolongatę spłaty zaległości powstałej z tytułu czynszu najmu, ale powód nie wyraził na to zgody, wobec czego umowa najmu wygasła z dniem 1 czerwca 2014 r. (dowód: pismo pozwanej z dnia 9 maja 2014 r. oraz pismo powoda z dnia 10 maja 2014 r. wraz z dowodami ich doręczenia stronie przeciwnej).

Kolejnymi pismami powód monitował pozwaną o zwrot wynajętego lokalu, ale pozwana za każdym razem wymyślała różne preteksty, odwołując zwrot lokalu powodowi, a w rezultacie prowadząc w nim w dalszym ciągu działalność gospodarczą (dowód: pisma stron z dnia 12 czerwca 2014 r., 20 czerwca 2014 r., 8 sierpnia 2014 r., 25 września 2014 r., 10 października 2014 r., 5 listopada 2014 r.). Dopiero, gdy Zbigniew Chybki zagroził pozwanej wytoczeniem sprawy sądowej, Helena Piękna wydała powodowi w dniu 1 grudnia 2014 r. lokal użytkowy i uiszczyła zaległe raty czynszowe w kwocie 9 000 zł wraz z należnymi odsetkami (dowód: protokół przekazania lokalu użytkowego).

Podnieść jednak należy, że pozwana bezumownie korzystała z lokalu powoda jeszcze przez 6 miesięcy, za co Zbigniewowi Chybkiemu należy się wynagrodzenie w kwotach odpowiadających czynszowi najmu, to jest po 3 000 zł miesięcznie. Łącznie daje to kwotę 18 000 zł dochodzoną pozwem.

Wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym jest uzasadnione, gdyż pozwana uznała dług. Pismem z dnia 6 grudnia 2014 r., doręczonym pozwanej w tym samym dniu, Zbigniew Chybki wezwał Helenę Piękną do zapłaty kwoty 18 000 zł w nieprzekraczalnym tygodniowym terminie. W odpowiedzi na to pismo, Helena Piękna wskazała, że nie zapłaci żądanej kwoty z uwagi na fakt, że przysługuje jej wobec Zbigniewa Chybkiego wierzytelność w kwocie 22 000 zł z tytułu nakładów poniesionych na najmowany lokal użytkowy (dowód: pismo powoda z dnia 6 grudnia 2014 r. doręczone pozwanej w tym samym dniu oraz pismo pozwanej z dnia 15 grudnia 2014 r., którego doręczenie powód przyznaje). Takie

oświadczenie Heleny Pięknej należy traktować jako niewłaściwe uznanie długu w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.c. oraz art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c. Pozwana złożyła bowiem oświadczenie, z którego wynika, że wie, iż powodowi przysługuje wierzytelność w kwocie 18 000 zł, nie kwestionuje tej wierzytelności co do zasady ani co do wysokości, a odmowa zapłaty podyktowana jest nieuzasadnionym twierdzeniem o przysługiwaniu pozwanej wierzytelności wzajemnej.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności, wniesienie pozwu stało się konieczne, a roszczenie powoda jest zasadne.

radca prawny Tadeusz Waleczny
(podpis)

załączniki:

1. umowa najmu z dnia 1 czerwca 2012 r.;
2. pismo powoda z dnia 4 maja 2014 r.;
3. pismo pozwanej z dnia 9 maja 2014 r.;
4. pismo powoda z dnia 10 maja 2014 r.;
5. pismo powoda z dnia 12 czerwca 2014 r.;
6. pismo pozwanej z dnia 20 czerwca 2014 r.;
7. pismo powoda z dnia 8 sierpnia 2014 r.;
8. pismo pozwanej z dnia 25 września 2014 r.;
9. pismo powoda z dnia 10 października 2014 r.;
10. pismo pozwanej z dnia 5 listopada 2014 r.;
11. protokół odbioru lokalu użytkowego z dnia 1 grudnia 2014 r.;
12. pismo powoda z dnia 6 grudnia 2014 r.;
13. pismo pozwanej z dnia 15 grudnia 2014 r.;
14. odpis pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Tadeuszowi Walecznemu wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej oraz z odpisem dla strony przeciwnej;
15. odpis pozwu wraz z załącznikami dla pozwanej;
16. dowód uiszczenia opłaty sądowej od pozwu w kwocie 225 zł.

UMOWA NAJMU LOKALU UŻYTKOWEGO

zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. w Warszawie,
pomiędzy:
Zbigniewem Chybkim, zam. 61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3
nr PESEL 66120700268
zwanym w dalszej części umowy wynajmującym
a
Heleną Piękną, zam. 04-937 Warszawa, ul. Wodna 20, NIP 751-172-22-18
prowadzącą działalność gospodarczą,
zwaną w dalszej części umowy najemcą.

PRZEDMIOT UMOWY

§ 1

1. Wynajmujący oświadcza, że jest właścicielem nieruchomości stanowiącej odrębny lokal użytkowy nr 2, położonej w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152, dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa prowadzi księgę wieczystą numer WA 6M/00462287/3.
2. Odpis z księgi wieczystej numer WA 6M/00462287/3 stanowi załącznik numer 1 do umowy.

§ 2

1. Wynajmujący oddaje najemcy do używania lokal użytkowy o powierzchni 40 m² znajdujący się na parterze budynku położonego na nieruchomości określonej w § 1 umowy, a najemca pomieszczenie to przyjmuje w najem.
2. Wynajmowany lokal najemca przeznaczy na prowadzenie własnej działalności gospodarczej w zakresie usług fryzjerskich i kosmetycznych.

§ 3

Lokal użytkowy określony w § 2 znajduje się w dobrym stanie technicznym i nadaje się do umówionego użytku.

§ 4

Umowa zostaje zawarta na czas oznaczony do dnia 1 czerwca 2016 r.

UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI NAJEMCY

§ 5

1. Najemca zobowiązuje się do używania lokalu określonego w § 2 umowy zgodnie z jego przeznaczeniem, przestrzegając przepisów bhp i ppoż., a także w sposób niezakłócający działalności najemców sąsiednich lokali.
2. Najemca zobowiązuje się do dokonywania bieżących drobnych napraw przedmiotu najmu na swój koszt, celem zachowania przedmiotu najmu w stanie niepogorszonym.
3. Najemca ma prawo dokonać nakładów dostosowujących lokal opisany w § 2 umowy do potrzeb prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, bez naruszania substancji lokalu, to jest bez przebudowy pomieszczeń.
4. Najemca nie jest uprawniony do oddania przedmiotu najmu w podnajem ani do bezpłatnego używania osobom trzecim bez zgody wynajmującego.

UPRAWNIENIA I OBOWIĄZKI WYNAJMUJĄCEGO

§ 6

1. Wynajmujący zobowiązuje się wydać najemcy przedmiot najmu określony w § 2 umowy.
2. Podstawą ustalenia stanu technicznego lokalu, o którym mowa w § 2 umowy, będzie protokół odbiorczy sporządzony i podpisany przez obie strony niezwłocznie po wydaniu przedmiotu najmu.
3. Wynajmujący zobowiązuje się do niezwłocznego usunięcia na własny koszt wad przedmiotu najmu, jeżeli wady te uniemożliwiają korzystanie z przedmiotu najmu zgodnie z umową.

CZYN SZ I INNE OBCIĄŻENIA

§ 7

1. Najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu czynsz w kwocie 3.000,00 złotych w terminie do pierwszego dnia każdego miesiąca z góry, przelewem na niżej podane konto wynajmującego:

PEKAO S.A. o/o Warszawa 1244999900011113456

2. Najemcę obciążają inne opłaty związane z eksploatacją przedmiotu najmu zgodnie z wystawioną na rzecz najemcy przez dostawcę fakturą, w szczególności koszty energii elektrycznej, wody, ogrzewania i opłaty telefoniczne, według faktycznego zużycia.
3. Wysokość stawek za opłaty dodatkowe, o których mowa w pkt 2, ulega zmianie stosownie do zmian wprowadzonych przez dostawców i obowiązuje z chwilą ich wprowadzenia.

ROZWIĄZANIE UMOWY

§ 8

1. Wynajmującemu służy prawo wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym, bez zachowania terminów wypowiedzenia, w przypadku:
 - zalegania przez najemcę z zapłatą czynszu co najmniej za dwa kolejne okresy płatności,
 - oddania przedmiotu najmu w podnajem, albo do bezpłatnego używania osobom trzecim bez zgody wynajmującego,
 - używania przedmiotu najmu w sposób sprzeczny z umową lub przeznaczeniem.
2. W razie rozwiązania umowy najmu, najemca jest zobowiązany do niezwłocznego wydania wynajmującemu przedmiotu najmu w stanie niepogorszonym. Najemca nie jest odpowiedzialny za zużycie lokalu będące wynikiem jego prawidłowego używania.
3. Podstawą ustalenia stanu technicznego lokalu, o którym mowa w § 2, umowy będzie protokół odbiorczy sporządzony i podpisany przez obie strony przy zwrocie przedmiotu najmu.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 9

1. Wszelkie zmiany niniejszej umowy wymagają dla swojej ważności formy pisemnej.
2. W sprawach nieuregulowanych postanowieniami niniejszej umowy zastosowanie mieć będą przepisy kodeksu cywilnego.
3. Koszty zawarcia niniejszej umowy ponosi najemca.

Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, jednym dla najemcy i jednym dla wynajmującego.

NAJEMCA
Helena Piękna
(własnoręczny podpis)

WYNAJMUJĄCY
Zbigniew Chybki
(własnoręczny podpis)

Poznań, dnia 4 maja 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Wypowiedzenie umowy najmu wraz z żądaniem wydania lokalu.

W związku z tym, że od dnia 1 marca 2014 r. nie uiszcza Pani należnego czynszu najmu i – mimo moich wielokrotnych monitów – nie uregulowała Pani należności do chwili obecnej, wypowiadam Pani umowę najmu lokalu użytkowego Nr 2 położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152, zawartą w dniu 1 czerwca 2012 r., bez zachowania terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2014 r. Jednocześnie proszę o zwrot wymienionego wyżej lokalu w dniu 2 czerwca 2014 r. Proponuję, aby w tym dniu dokonać protokolarnego przejęcia lokalu. Proszę o dotrzymanie powyższego terminu, gdyż zgłosił się do mnie kolejny najemca, który w lokalu przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 zamierza prowadzić taką samą, co Pani, działalność gospodarczą. Mógłby on zatem przejąć lokal w stanie, w jakim obecnie on się znajduje oraz całe wyposażenie zakładu fryzjerskiego i kosmetycznego, co byłoby z korzyścią dla obu stron.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Pismo otrzymałam w dniu 8 maja 2014 r.

Helena Piękna
(podpis)

Warszawa, dnia 9 maja 2014 r.

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 4 maja 2014 r. bardzo proszę o anulowanie wypowiedzenia umowy najmu lokalu użytkowego położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 zawartej w dniu 1 czerwca 2012 r. oraz o prolongatę spłaty zadłużenia czynszowego. Z uwagi na okoliczności obiektywne (choroba matki) nie mogłam prowadzić działalności gospodarczej w pełnym zakresie i uzyskiwać dochodów pozwalających mi na terminowe uiszczanie czynszu najmu. Jednocześnie zobowiązuję się uiścić całą zaległość z tego tytułu do końca lipca 2014 r.

Uprzejmie proszę o pozytywne rozpatrzenie mojej prośby.

Helena Piękna
(podpis)

Pismo otrzymałem w dniu 9 maja 2014 r.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Poznań, dnia 10 maja 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 9 maja 2014 r. uprzejmie informuję, że nie mogę anulować wypowiedzenia umowy najmu lokalu użytkowego Nr 2 położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 zawartej w dniu 1 czerwca 2012 r. ani też odroczyć obowiązku spłaty zadłużenia czynszowego. Dałem Pani już wcześniej szansę spłaty zadłużenia, z której Pani nie skorzystała. Dochód, jaki przynosi lokal położony w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 jest istotnym składnikiem utrzymania mojego i mojej rodziny, więc nie mogę pozwolić sobie na tak daleko idące ustępstwa. Obecnie pojawiła się szansa, aby najmowany przez Panią lokal został przejęty w takim stanie technicznym, w jakim obecnie się znajduje wraz z wyposażeniem przez innego najemcę. Sądzę, że byłoby to korzystne dla obu stron umowy, gdyż nowy najemca rozliczyłby się z Panią za przejęte wyposażenie i nakłady.

Uprzejmie proszę więc o wydanie mi lokalu w dniu 2 czerwca 2014 r. i bezzwłoczne uiszczenie zaległości czynszowych.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Pismo otrzymałam w dniu 11 maja 2014 r.

Helena Piękna
(podpis)

Poznań, dnia 12 czerwca 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

W dniu 2 czerwca 2014 r. stawilem się w lokalu nr 2 przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 celem protokolarnego jego przejęcia, ale zakład fryzjersko – kosmetyczny prowadzony przez Panią był zamknięty. Z informacji uzyskanych od sąsiednich najemców wynika, że w dalszym ciągu prowadzi Pani działalność gospodarczą w moim lokalu. Żądam niezwłocznego przekazania mi lokalu stanowiącego moją własność i uregulowania zaległości czynszowych do końca czerwca 2014 r. Przypominam również, że nowy najemca w dalszym ciągu jest zainteresowany przejęciem lokalu w takim stanie technicznym, w jakim się znajduje wraz z wyposażeniem i nakładami.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Helenie Pięknej w dniu 18 czerwca 2014 r.

Warszawa, dnia 20 czerwca 2014 r.

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 12 czerwca 2014 r. uprzejmie informuję, że podejmuję starania, aby jak najszybciej przekazać Panu lokal nr 2 położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152. Szybkie zakończenie działalności gospodarczej nie jest jednak takie proste. Aktualnie podejmuję kroki zmierzające do wyceny poniesionych przeze mnie nakładów na Pana lokal (glazurę, terakotę, parapety) oraz wyceny wyposażenia gabinetu fryzjersko – kosmetycznego. Proszę dać mi czas do końca lipca 2014 r. tym bardziej, że – z tego, co wiem – w tym czasie będzie Pan przebywał na wakacjach.

Helena Piękna
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Zbigniewowi Chybkiemu w dniu 26 czerwca 2014 r.

Poznań, dnia 8 sierpnia 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Ponownie stanowczo żądam protokolarnego przekazania mi przez Panią lokalu nr 2 przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 i uiszczenia zaległości czynszowych za ten lokal. Przez Pani niefrasobliwość ponoszę wymierne straty, gdyż już od 2 czerwca 2014 r. lokal powyższy mógłby być przeze mnie wynajęty. Ponieważ istotnie wyjeżdżałem na wakacje, dałem Pani jeszcze jedną szansę i zjawiłem się u Pani dopiero w dniu 31 lipca 2014 r. celem odebrania lokalu i pieniędzy. Niestety, zakład fryzjersko – kosmetyczny prowadzony przez Panią był zamknięty. Ponownie przepytalem okolicznych najemców, a z uzyskanych od nich informacji wynika, że w dalszym ciągu prowadzi Pani działalność gospodarczą w moim lokalu, natomiast zakład jest zamknięty tylko w te dni, w które ja przyjeżdżam.

Ponieważ nowy najemca aktualnie przebywa poza granicami Polski i zgodził się zaczekać, wyznaczam Pani kolejny termin przekazania lokalu na dzień 15 września 2014 r. Będę w tym dniu w Warszawie i oczekuję, że wreszcie zakończymy naszą współpracę, oraz że odzyskam lokal i pieniądze.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Helenie Pięknej w dniu 14 sierpnia 2014 r.

Warszawa, dnia 25 września 2014 r.

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 8 sierpnia 2014 r. uprzejmie informuję, że nie mogłam być obecna w moim zakładzie fryzjersko – kosmetycznym w dniu 15 września 2014r., gdyż do dnia 20 września 2014 r. przebywałam z moją chorą matką w sanatorium. Mam nadzieję, że w najbliższym czasie uda mi się uporać z osobistymi problemami i rozliczyć z Panem.

Helena Piękna
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Zbigniewowi Chybkiemu w dniu 30 września 2014 r.

Poznań, dnia 10 października 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Przedsądowe wezwanie do wykonania zobowiązania

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 25 września 2014 r. wzywam Panią do protokolarnego przekazania mi lokalu użytkowego nr 2 położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 i uiszczenia zaległości czynszowych za ten lokal w kwocie 9 000 zł wraz z należnymi, ustawowymi odsetkami w terminie do dnia 30 października 2014 r. Po tym terminie wystąpię z roszczeniami o wydanie lokalu i zapłatę przeciwko Pani na drogę postępowania sądowego.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Helenie Piękną w dniu 20 października 2014 r.

Warszawa, dnia 5 listopada 2014 r.

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 10 października 2014 r. uprzejmie informuję, że będę oczekiwała na Pana celem przekazania lokalu nr 2 położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 i uiszczenia zaległości czynszowych w dniu 1 grudnia 2014 r. W wyznaczonym przez Pana terminie nie mogłam być obecna w wyżej wymienionym lokalu z uwagi na fakt, że moja matka poddana została operacji bioder i cały czas przechodzi proces rekonwalescencji.

Helena Piękna
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo doręczono Zbigniewowi Chybkiemu w dniu 10 listopada 2014 r.

PROTOKÓŁ ODBIORU LOKALU UŻYTKOWEGO

W dniu 1 grudnia 2014 r. w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 stawili się: Zbigniew Chybki oraz Helena Piękna.

Celem spotkania jest przekazanie przez Helenę Piękną (najemcę) na rzecz Zbigniewa Chybkiego (właściciela) lokalu użytkowego nr 2, położonego pod wskazanym wyżej adresem.

Strony wspólnie obejrzały lokal i stwierdzają, że:

1. Lokal znajduje się w dobrym stanie technicznym, brak widocznych uszkodzeń i zniszczeń; lokal nie wymaga malowania.
2. Z lokalu usunięte zostały rzeczy ruchome stanowiące własność najemcy, a służące mu do prowadzenia działalności gospodarczej.
3. W lokalu pozostały elementy wykończeniowe urządzone przez Helenę Piękną, to jest glazura, terakota i parapety marmurowe.

Helena Piękna przekazuje Zbigniewowi Chybkiemu posiadane przez siebie dwa komplety kluczy do drzwi wejściowych lokalu, których odbiór wynajmujący kwituje.

Helena Piękna uiszcza na rzecz Zbigniewa Chybkiego kwotę 9000 zł z tytułu czynszu najmu wraz z należnymi ustawowymi odsetkami, a odbiór tej kwoty wynajmujący niniejszym kwituje.

Jednocześnie Helena Piękna oświadcza, że wzywa Zbigniewa Chybkiego do zapłaty na jej rzecz kwoty 22 000 (dwadzieścia dwa tysiące) złotych w terminie dwóch tygodni od dnia dzisiejszego, jako zwrot wartości nakładów poniesionych przez nią na opisany na wstępie lokal użytkowy stanowiący własność wynajmującego, w postaci glazury, terakoty i parapetów.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Helena Piękna
(podpis)

Poznań, dnia 6 grudnia 2014 r.

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Przedsądowe wezwanie do zapłaty

Wzywam Panią do zapłaty na moją rzecz kwoty 18 000 zł w nieprzekraczalnym tygodniowym terminie od doręczenia niniejszego pisma. Powyższa kwota należy mi się jako wynagrodzenie z tytułu bezumownego korzystania przez Panią z lokalu użytkowego nr 2, położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152. Pomimo wypowiedzenia Pani przeze mnie skutecznie umowy najmu opisanego wyżej lokalu i rozwiązania się umowy najmu z dniem 1 czerwca 2014 r., przez okres 6 miesięcy, to jest do dnia 1 grudnia 2014 r. prowadziła Pani w moim lokalu działalność gospodarczą. Skutkuje to obowiązkiem zapłaty przez Panią na moją rzecz wynagrodzenia za to bezumowne korzystanie z lokalu. Adekwatną kwotą wynagrodzenia będzie suma odpowiadająca 6 miesięcznemu czynszowi najmu.

Jeśli nie uiszczy Pani wymienionej kwoty w wyznaczonym terminie, zmuszony będę wystąpić z roszczeniem o jej zapłatę na drogę postępowania sądowego.

Zbigniew Chybki
(podpis)

Pismo otrzymałam w dniu 6 grudnia 2014 r.

Helena Piękna
(podpis)

Warszawa, dnia 15 grudnia 2014 r.

Helena Piękna

04-937 Warszawa, ul. Wodna 20

Zbigniew Chybki

61-827 Poznań, ul. Marcinkowa 13 m 3

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 6 grudnia 2014 r. uprzejmie informuję, że uznaję Pana roszczenie z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu użytkowego nr 2 położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152, ale mimo to odmawiam zapłaty na Pana rzecz kwoty 18 000 zł. Istotnie, zajmowałam Pana lokal jeszcze przez pół roku po zakończeniu umowy, za co należy się Panu 18 000 zł., jednak Pan nie zapłacił mi za nakłady, jakie poniosłam na lokal, w którym prowadziłam zakład fryzjersko – kosmetyczny, czyli glazurę, terakotę i parapety. Wydatki, jakie poniosłam przekraczają żadaną przez Pana kwotę 18 000 zł, gdyż za materiały budowlane i robociznę zapłaciłam kwotę 22 000 zł. Sprawę naszych rozliczeń uważam za zamkniętą.

Helena Piękna
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy uznać, że niniejsze pismo zostało doręczone Zbigniewowi Chybkiemu w dniu 17 grudnia 2014 r.

Nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie: SSR Janina Ględa

na skutek pozwu wniesionego w dniu 7 stycznia 2015 r.

przez Zbigniewa Chybkiego,

przeciwko Helenie Pięknej

o zapłatę

nakazuje pozwanej Helenie Pięknej, aby zapłaciła powodowi Zbigniewowi Chybkiemu kwotę 18 000 zł (osiemnaście tysięcy złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 642 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści dwa złote) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2 417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wniosła w tymże terminie zarzuty.

SSR Janina Ględa
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że:

- odpis nakazu wraz z odpisem pozwu i załącznikami został doręczony Helenie Pięknej w dniu 26 stycznia 2015 r.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 6 lutego 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 6 lutego 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia
w Warszawie**

Wydział I Cywilny

ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa

Powód: Zbigniew Chybki

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Powolnego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Bolesnej 13.

Sygn. akt I Nc 50/15

ZARZUTY OD NAKAZU ZAPŁATY

Działając w imieniu pozwanej Heleny Pięknej zaskarżam w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 20 stycznia 2015 r., w sprawie I Nc 50/15 i wnoszę o:

1. uchylenie powyższego nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa;
2. zasądzenie od Zbigniewa Chybkiego na rzecz Heleny Pięknej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych;
3. przeprowadzenie dowodów z dokumentów wymienionych w uzasadnieniu zarzutów na okoliczności tam wskazane;
4. przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków:
 - a. Artura Robotnego, zamieszkałego w Mińsku Mazowieckim, ul. Modra 17 m. 5

b. Henryka Leniwego, zamieszkałego w Małkini, ul. Krzywa 30

obu na okoliczność wykonania robót budowlanych w lokalu użytkowym nr 2 położonym w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 oraz ceny usługi zapłaconej przez pozwaną.

c. Renaty Łubkowskiej, zamieszkałej w Warszawie, przy ul. Krętej 18 m. 9

d. Grażyny Klamry, zamieszkałej w Warszawie, przy ul. Groszkowej 9 m 12

obie na okoliczność poniesienia przez pozwaną nakładów na lokal użytkowy stanowiący własność powoda oraz na okoliczność, że powód wyraził wolę przejęcia nakładów poczynionych przez pozwaną na lokal użytkowy;

5. Przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości celem wyceny nakładów poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy stanowiący własność powoda;
6. Przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność ustaleń stron co do rozwiązania kwestii nakładów poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy stanowiący własność powoda, jak również na okoliczność poniesienia tych nakładów.

Uzasadnienie

Pozwana przyznaje, że strony łączyła umowa najmu lokalu użytkowego zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony do dnia 1 czerwca 2016 r. oraz że umowa ta została skutecznie rozwiązana przez powoda z dniem 1 czerwca 2014 r. W związku z rozwiązaniem umowy najmu z powodu istnienia zaległości czynszowych, pozwana protokolarnie w dniu 1 grudnia 2014 r. zwróciła lokal powodowi i uiściła zaległe należności czynszowe. Pozwana nie neguje, że na skutek różnych zawirowań rodzinnych zajmowała lokal użytkowy jeszcze przez sześć miesięcy po zakończeniu umowy najmu, oraz że powodowi należy się z tego tytułu wynagrodzenie. Jednocześnie pozwana podnosi, że dokonała nakładów na lokal powoda, których wartość wynosi 22 000 zł (*dowód: zeznania świadków Grażyny Klamry, Artura Robotnego, Henryka Leniwego, Renaty Łubkowskiej, zeznania stron, opinia biegłego*). Na tę sumę składają się następujące koszty:

1. 1 800 zł – koszt zakupu glazury, (*dowód: faktura nr 324/12*);
2. 2 500 zł – koszt zakupu terakoty, (*dowód: faktura nr 325/12*);
3. 4 100 zł – koszt zakupu marmuru na parapety, (*dowód: faktura nr 326/12*);
4. 13 600 zł – koszt robocizny położenia glazury i terakoty oraz parapetów (*dowód: zeznania świadków Artura Robotnego i Henryka Leniwego, zeznania pozwanej*).

O wysokości poniesionych nakładów pozwana informowała powoda w protokole odbioru lokalu oraz w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 r. (*dowód: protokół odbioru lokalu z dnia 1 grudnia 2014 r. oraz pismo pozwanej z dnia 15 grudnia 2014 r. - w aktach sprawy*).

W protokole przekazania lokalu użytkowego z dnia 1 grudnia 2014 r. pozwana wezwała powoda do zapłaty kwoty 22 000 zł. Zbigniew Chybki odpowiedział wówczas, że się zastanowi nad wysokością żądanej kwoty, a następnie wezwał pozwaną do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu. Działanie takie jest bezprawne zważywszy, że powód pozostawił sobie nakłady poniesione na lokal przez pozwaną i przekazał je kolejnemu najemcy.

Tym samym pozwana podnosi przeciwko żądaniu powoda zarzut potrącenia przysługującej jej wierzytelności wzajemnej w kwocie 22 000 zł z tytułu nakładów poniesionych na lokal użytkowy stanowiący własność powoda.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności, żądanie uchYLENIA nakazu zapłaty i oddalenia powództwa jest zasadne.

*radca prawny Krzysztof Powolny
(podpis)*

załączniki:

1. faktura nr 324/12;
2. faktura nr 325/12;
3. faktura nr 326/12;
4. odpis zarzutów od nakazu zapłaty wraz z załącznikami dla strony przeciwnej;
5. odpis pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Krzysztofowi Powolnemu wraz dowodem uiszczenia opłaty skarbowej oraz z odpisem dla strony przeciwnej;
6. dowód uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów w kwocie 675 zł.

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis zarzutów od nakazu zapłaty z załącznikami został doręczony przez sąd pełnomocnikowi Zbigniewa Chybkiego w dniu 9 lutego 2015 r., a pełnomocnik ten został zobowiązany do złożenia w terminie 14 dni pisma procesowego zawierającego ustosunkowanie się do twierdzeń zawartych w zarzutach od nakazu zapłaty.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 16 lutego 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 16 lutego 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia
w Warszawie**

Wydział I Cywilny

ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa

Powód: Zbigniew Chybki

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Powolnego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Bolesnej 13.

Sygn. akt I C 234/15

Pismo procesowe powoda

Działając w imieniu powoda Zbigniewa Chybkiego w odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty wnoszę o:

1. utrzymanie nakazu zapłaty z dnia 20 stycznia 2015 r. w mocy i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych;
2. przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Tomasza Ładnego, zamieszkałego w Poznaniu przy ul. Topielskiej 13 m 5 na okoliczność braku zgody powoda na przejęcie nakładów poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy stanowiący własność powoda;

3. przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Krystiana Księgowego, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Koniecznej 8 na okoliczność likwidacji przez niego ulepszeń dokonanych w lokalu przez Helenę Piękną;
4. przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność braku wzajemnych uzgodnień stron co do przejęcia przez powoda nakładów poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy stanowiący własność powoda.

Uzasadnienie

W odpowiedzi na zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty wnoszę o nieuwzględnienie podniesionego przez Helenę Piękną zarzutu potrącenia, tak z uwagi na fakt, że wiarytelność wzajemna pozwanej nie istnieje, jak również z uwagi na niedopuszczalność takiego zarzutu potrącenia w postępowaniu nakazowym.

Pozwana przyznała w zarzutach od nakazu zapłaty fakt rozwiązania umowy najmu lokalu użytkowego nr 2 o powierzchni 40 m. kw. położonego w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 z dniem 1 czerwca 2014 r. Pozwana przyznała także fakt bezprawnego zajmowania powyższego lokalu przez okres 6 miesięcy, jak również przyznała, że powodowi należy się z tego tytułu wynagrodzenie.

Jednocześnie pozwana podniosła w zarzutach od nakazu zapłaty zarzut potrącenia kwoty 22 000 zł rzekomo należnej jej z tytułu zwrotu nakładów poniesionych przez nią na lokal stanowiący własność powoda. Zarzut ten nie jest zasadny.

Po pierwsze, wskazać należy, że zgodnie z art. 493 § 3 k.p.c., w postępowaniu nakazowym do potrącenia mogą być przedstawione tylko wiarytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c. Helena Piękna żadnych takich dowodów nie przedstawiła. Już tylko z tego względu zarzut potrącenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z art. 676 k.c., wynajmującemu przysługuje wybór, czy chce zatrzymać ulepszenia dokonane przez najemcę, czy chce, aby te nakłady zostały przez najemcę usunięte. Powód dokonał wyboru i oświadczył pozwanej, że nie potrzebuje dokonanych przez nią ulepszeń lokalu. Faktycznie powód początkowo był gotów na przejęcie nie tylko wykończenia lokalu wykonanego przez pozwaną, ale całego wyposażenia zakładu fryzjerskiego. Wynikało to z faktu, że powód otrzymał od Tomasza Ładnego ofertę najmu lokalu użytkowego stanowiącego własność powoda, na taką samą działalność, jaką prowadziła Helena Piękna. Tomasz Ładny był zainteresowany przejęciem lokalu wraz z wykończeniem i wyposażeniem. Miał rozliczyć się bezpośrednio z pozwaną. Warunkiem przyjęcia takiego rozwiązania był szybki zwrot lokalu przez Helenę Piękną. Tak się jednak nie stało z winy pozwanej. Tomasz Ładny nie mógł dłużej czekać na zwolnienie lokalu i najął inny lokal (*dowód: zeznania świadka Tomasza Ładnego*). Powód przez to poniósł stratę, a wykończenie lokalu zrobione przez pozwaną

okazało się nieprzydatne dla nowego najemcy, który w tym miejscu prowadzi biuro rachunkowe. Glazura i terakota zostały zdjęte, na podłodze położono panele drewniane, a ściany odmalowano (*dowód: zeznania świadka Krystiana Księgowego*). Pozwana położyła w lokalu glazurę i terakotę wyłącznie w związku z profilem prowadzonej przez siebie działalności, utraciła możliwość zwrotu wydatkowanej w tym celu kwoty z uwagi na zwlekanie z oddaniem lokalu, a zatem żadne ulepszenia rzeczy nie występują.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności wnoszę jak na wstępie.

*radca prawny Tadeusz Waleczny
(podpis)*

załącznik:

1. dowód nadania odpisu pisma pełnomocnikowi pozwanej.

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że niniejsze pismo zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej w dniu 18 lutego 2015 r.

PROTOKÓŁ

Dnia 13 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Adrianna Słuszn

Protokolant: sekr. sąd. Karol Kacperski

na rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa Zbigniewa Chybkiego

przeciwko Helenie Pięknej

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęło o godzinie 9.00

Po wywołaniu sprawy stawili się: strony osobiście, w imieniu powoda radca prawny Tadeusz Waleczny ustanowiony w sprawie, w imieniu pozwanej radca prawny Krzysztof Powolny ustanowiony w sprawie. Stawili się świadkowie: Renata Łubkowska, Grażyna Klamra, Tomasz Ładny i Krystian Księgowy.

Nie stawili się świadkowie Henryk Leniwy i Artur Robotny, brak zwrotnego poświadczenia odbioru wezwania dla świadków.

Obecni świadkowie opuszczają salę rozpraw.

Pełnomocnik powoda popiera powództwo. Wnosi o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy oraz o pominięcie, ewentualnie o nieuwzględnienie zarzutu potrącenia podniesionego przez pozwaną.

Pełnomocnik pozwanej wnosi o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa.

Sąd postanowił dopuścić dowód z zeznań świadków:

1. Renaty Łubkowskiej i Grażyny Klamry na okoliczność poniesienia przez pozwaną nakładów na lokal użytkowy stanowiący własność powoda oraz na okoliczność uzgodnień stron co do rozliczenia nakładów poniesionych na ten lokal;

2. Tomasza Ładnego na okoliczność oświadczenia złożonego przez powoda w związku z poniesieniem przez pozwaną nakładów na lokal użytkowy stanowiący własność powoda;
3. Krystiana Księgowego na okoliczność likwidacji przez niego ulepszeń dokonanych w lokalu przez Helenę Piękną.

Staje świadek Renata Lubkowska, lat 46, fryzjerka, nie karana za składanie fałszywych zeznań, obca dla stron postępowania, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, słuchana po odebraniu przyrzeczenia:

Jestem przyjaciółką Heleny Piękną. Pracowałyśmy razem w jednym zakładzie fryzjerskim do początku 2012 r. Wtedy Helena otrzymała niewielki spadek i postanowiła otworzyć swój zakład fryzjerski. Znalazła lokal na Krakowskim Przedmieściu. Był on po remoncie, ale nie miał glazury ani terakoty. Na podłodze leżała jakaś wykładzina gumowa. Uczestniczyłam przy rozmowach pozwanej z panem Chybkiem na temat wynajęcia lokalu. Powód początkowo żądał 3 500 zł czynszu miesięcznie, ale ostatecznie zgodził się na 3 000 zł. Powiedział, że Helena może dostosować lokal do prowadzenia zakładu fryzjerskiego. Powód upewnił się, że to dostosowanie nie będzie wymagało dużych prac budowlanych ani istotnych przeróbek. To miała być terakota na podłodze w zakładzie i w łazience oraz glazura na ścianach w łazience. Pozwana chciała także wymienić parapety na marmurowe. Te, które były w lokalu, były stare i drewniane. Helena przeprowadziła remont w wynajętym od powoda lokalu. Terakota na podłodze była granatowo – złota, a kafelki w łazience niebieskie z wzorkami złotych listków. Nie pamiętam nazwy firmy. Parapety zostały wymienione na marmurowe. Były one moim zdaniem drogie. Były bardzo eleganckie, zostały wbudowane w ścianę. Helena na wszystkie zakupy brała faktury. Mówiła mi, że cały remont wraz z robocizną wyniósł ponad 20 000 zł. Układaniem terakoty i glazury oraz wymianą parapetów zajmowało się dwóch panów spoza Warszawy. Nie wiem, jak się nazywali. Wiem, że byli spoza Warszawy, gdyż przy pierwszej rozmowie z Heleną pytali o tanie noclegi w Warszawie. Przeprowadzili remont dość sprawnie. Trwało to około dwóch tygodni. Pozwana rozpoczęła prowadzenie zakładu fryzjerskiego z początkiem lipca 2012 r. Do początku 2014 r. interes szedł dobrze. Na początku 2014 r. zachorowała poważnie mama Heleny. Pozwana musiała się nią zająć. Jeździła z mamą do lekarzy, na rehabilitację, do sanatorium. Do tego czasu Helena sama prowadziła zakład, klientki ją lubiły i ceniły. Gdy zachorowała mama pozwanej, Helena zatrudniła fryzjerkę i kosmetyczkę, ale zakład podupadał. Po pierwsze, odeszła część klientek. Po drugie, każda działalność gospodarcza wymaga nadzoru właściciela, a tego nadzoru u pozwanej zabrakło, gdyż musiała zająć się mamą. Z chorobą mamy pozwanej wiązały się także wydatki. W pewnym momencie sytuacja materialna pozwanej stała się tak zła, że Helena przestała płacić czynsz najmu powodowi. Chciała jakoś wyjść z tej sytuacji, prosiła powoda o przesunięcie terminu spłaty zadłużenia, ale powód nie zgodził się i wypowiedział Helenie umowę najmu lokalu. Helena nie zwróciła jeszcze przez pół roku lokalu, gdyż początkowo miała nadzieję, że to wszystko zostanie cofnięte. Potem z kolei, Helena zastanawiała się, jaką kwotę może uzyskać z tytułu ulepszeń,

jakich dokonała w lokalu powoda. Zwracała się o poradę do znajomego prawnika oraz fachowca, który zna się na cenach usług remontowych. Te zabiegi były dlatego, że powód cały czas wyrażał chęć przejęcia tych nakładów. Mówił, że ma najemcę, który też chce prowadzić w tym lokalu zakład fryzjerski i kosmetyczny. Takie deklaracje powód składał jeszcze w momencie odbioru lokalu od pozwanej w grudniu 2014 r. Towarzyszyłam pozwanej przy odebraniu lokalu przez powoda. Prosiła mnie o to Helena, gdyż miała rozmówić się z powodem, co do należnej jej z tytułu ulepszeń kwoty. Zbigniew Chybki, odbierając lokal stwierdził, że zastanowi się jaka to ma być kwota, gdyż musi porozmawiać z nowym najemcą. Helena zażądała, aby w protokole odbioru lokalu znalazło się stwierdzenie, że ona żąda zapłaty od powoda kwoty z tytułu nakładów. Tak poradził jej znajomy prawnik. Wiem, że powód odmówił pozwanej zapłaty żądanej kwoty, ale nie wiem dokładnie dlaczego. Podobno ten nowy najemca się wycofał.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek Grażyna Klamra, lat 50, prawniczka, nie karana za składanie fałszywych zeznań, obca dla stron postępowania, pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, słuchana po odebraniu przyrzeczenia:

Znam pozwaną, nie znam powoda. Byłam klientką pani Heleny. Przychodziłam do jej zakładu średnio raz w tygodniu. Widziałam wykończenie lokalu. Na podłodze w łazience i w salonie była ciemna terakota, a na ścianach łazienki była błękitna glazura. W lokalu były też marmurowe parapety. Wyglądały na solidne. Wcześniej w tym lokalu była księgarnia, w której też bywałam. Na podłodze w księgarni było linoleum. Parapety były zwyczajne, drewniane. Potem w tym lokalu był remont, a potem pozwana zaczęła w nim prowadzić działalność gospodarczą. Było to jakoś latem 2012 r. Rozmawiałam z panią Heleną na temat rozpoczęcia tej działalności. Mówiła, że sama wyposażyła salon, to znaczy położyła glazurę i terakotę, wymieniła parapety, kupiła fotele fryzjerskie i kosmetyczne. Parapety były bardzo ładne, wbudowane w ścianę. Od początku 2014 r. pozwana zaczęła pojawiać się coraz rzadziej w zakładzie. Zdarzało się, że zakład był zamknięty. Pamiętam to, bo to był karnawał, miałam różne przyjęcia, na które chciałam się uczesać, a pozwana mnie kilka razy zawiodła. Potem pracowała w zakładzie jakaś młoda osoba, która została zatrudniona przez pozwaną. Nie miała takich umiejętności jak pani Helena. Pytałam tą młodą osobę, co się dzieje z panią Heleną. Powiedziała, że ma jakieś problemy z matką. Przechodząc w lipcu 2014 r. obok salonu, zobaczyłam, że pani Helena jest w środku. Spytałam co się z nią dzieje, a ona rozplakała się i powiedziała, że ma kłopoty. Jestem prawnikiem, więc spytałam, czy mogę jakoś jej pomóc. Nie jestem adwokatem ani radcą prawnym. Pani Helena opowiedziała mi o chorobie matki i o tym, że umowa najmu została rozwiązana. Przeczytałam wówczas umowę i pisma powoda. Stwierdziłam, że raczej nie ma szans na reaktywowanie umowy, gdyż były podstawy do jej rozwiązania, ale uznałam, że pozwana może ubiegać się o zwrot kosztów poniesionych na lokal nakładów. Pozwana ucieszyła się i powiedziała, że takie rozwiązanie zaproponował jej powód. Nie wiedziała jednak, jakiej kwoty może zażądać. Pokazała mi faktury zakupu glazury, terakoty i marmuru. Nie miała pokwitowania zapłaty wynagrodzenia za robociznę, ale pamiętała, że zapłaciła konkretną kwotę, ponad 13 000 zł. Pamiętała to, gdyż miała wyciąg z banku, że wypłacała taką kwotę. Pamiętała, że całą tę

kwotę wydała na robociznę i jeszcze trochę musiała wziąć z bankomatu. Poradziłam jej, żeby zliczyła te wydatki i rozpoczęła z powodem rozmowy na temat ich zwrotu. Poradziłam jej także, żeby żądanie zapłaty tej kwoty tytułem zwrotu wydatków było wpisane do protokołu odbioru lokalu, żeby była jasna sytuacja. Wiem, że termin zwrotu lokalu został przesunięty, gdyż pozwana miała problemy z matką. Wiem to od pozwanej, którą jeszcze raz spotkałam późną jesienią na Krakowskim Przedmieściu.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek Tomasz Ładny, lat 32, kosmetolog, nie karany za składanie fałszywych zeznań, obcy dla stron postępowania, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, słuchany po odebraniu przyrzeczenia:

Zbigniewa Chybkiego poznałem w lutym 2014 r. na targach kosmetyków i suplementów diety w Poznaniu. Zgadaliśmy się, że ja rozwijam sieć zakładów fryzjersko-kosmetycznych „Tomek”. Miałem już otwarte salony w Poznaniu, Gdyni i Szczecinie. Szukałem lokalu, żeby otworzyć kolejny salon w Warszawie. Powód powiedział, że szkoda, że nie poznaliśmy się wcześniej, bo on miał taki lokal do wynajęcia w dobrym punkcie miasta, ale już go wynajął, w dodatku na podobną działalność gospodarczą. Wymieniliśmy się numerami telefonów. Pod koniec marca Zbyszek zadzwonił do mnie. Powiedział, że ma problemy z płatnością czynszu przez najemcę jego lokalu oraz zapytał, czy w razie czego, jestem jeszcze zainteresowany najmem tego lokalu. Kolejny raz zadzwonił do mnie pod koniec kwietnia i powiedział, że jest zdecydowany wypowiedzieć dotychczasowej najemczynie umowę najmu. Powiedziałem, że muszę obejrzeć ten lokal. Pojechałem jeszcze w kwietniu do Warszawy i, że tak powiem, in cognito, poszedłem do tego zakładu fryzjerskiego. Nie było klientów, tylko młoda fryzjerka. Obejrzałem ten lokal, pasował mi. Spotkaliśmy się z powodem w Poznaniu. Spytałem go, jaka jest cena najmu i czy musiałbym ponieść jakieś dodatkowe koszty. Chciałem przejąć ten lokal z pełnym wyposażeniem, w tym z fotelami fryzjerskimi i kosmetycznymi. Zbyszek powiedział, że proponuje takie rozwiązanie dotychczasowej najemczynie. Cała sprawa się przeciągała, ale postanowiłem poczekać parę miesięcy, gdyż miałem nadzieję, że otrzymam lokal gotowy do uruchomienia w nim własnej działalności gospodarczej. Nie zależało mi tak bardzo na czasie także dlatego, że wyjeżdżałem na miesiąc za granicę. Czynsz najmu miał wynosić 3 200 zł miesięcznie. Powód miał problemy z odzyskaniem lokalu od pozwanej. Pod koniec września wróciłem do Polski, a sprawa nie była dalej załatwiona. W końcu, w październiku znalazłem inny lokal, położony przy ul. Nowy Świat. Czynsz był mniejszy, bo wynosił 3 000 zł. W tym drugim lokalu trzeba było wykonać niewielkie przeróbki. Nie mówiłem o tym powodowi, bo nie byłem pewien, czy umowa najmu na Nowym Świecie dojdzie do skutku. Podpisałem jednak tę umowę z dniem 1 listopada 2014 r. Powód zadzwonił do mnie miesiąc później z informacją, że odzyskał lokal i czy mógłbym się rozliczyć z pozwaną za glazurę, terakotę i parapety. Fotele fryzjerskie, lustro i inne meble pozwana zabrała. Ja powiedziałem Zbyszkowi, że nie jestem już zainteresowany jego lokalem, gdyż znalazłem inny, nieco tańszy, oraz że nie mogłem tak długo czekać. Powód miał do mnie pretensje, że nie uprzedziłem go. Ja odpowiedziałem, że skoro nie potrafił na czas odzyskać swojej własności, to powinien mieć pretensje do siebie. Na tym nasza znajomość się zakończyła.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Staje świadek Krystian Księgowy, lat 35, ekonomista, nie karany za składanie fałszywych zeznań, obcy dla stron postępowania, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, słuchany po odebraniu przyrzeczenia:

Najmuję lokal od powoda. Jest to lokal nr 2, położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie. Najmuję go od 1 stycznia 2015 r. za kwotę 3 100 zł miesięcznie. Prowadzę w nim działalność gospodarczą – biuro rachunkowe. Lokal był w dobrym stanie, ale nie pasował mi jego wystrój. Nie wyobrażam sobie, aby w biurze rachunkowym, gdzie przyjmuję interesantów leżała terakota. Zmieniłem ją na panele podłogowe. Zmieniłem także glazurę i terakotę w łazience. Nie podobała mi się. Była dobra na zakład fryzjerski, a nie na biuro. Zostały parapety marmurowe wbudowane w ścianę. Nie zwróciłem powodowi pieniędzy za te parapety, nie prosił mnie o to.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Pełnomocnik powoda nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i popiera powództwo oraz wnosi o przesłuchanie stron.

Pełnomocnik pozwanej wnosi o odroczenie rozprawy i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków Henryka Leniwego i Artura Robotnego oraz o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności wskazane w zarzutach od nakazu zapłaty; wnosi o uchylenie nakazu zapłaty z dnia 20 stycznia 2015 r. i oddalenie powództwa.

Pełnomocnik powoda oponuje przeciwko wnioskom dowodowym pozwanej.

Sąd postanowił:

1. Dopuszczyć dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości i budownictwa z listy Sądu Okręgowego w Warszawie, na okoliczność wysokości wydatków poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy nr 2 położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie, w postaci terakoty na całej powierzchni lokalu oraz glazury w łazience, a także zamontowania parapetów marmurowych, jak również na okoliczność określenia, o ile tego typu ulepszenia zwiększałyby wartość lokalu;
2. Zlecić biegłemu sporządzenie opinii w terminie trzech miesięcy, w trzech egzemplarzach;
3. Zobowiązać pozwaną za pośrednictwem jej pełnomocnika do wpłacenia zaliczki na poczet wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego w kwocie 1 200 zł w terminie tygodnia, pod rygorem pominięcia dowodu;
4. Rozprawę odroczyć do dnia 12 lutego 2016 r. sala nr 102 godz. 9.00;
5. Pełnomocników stron uznać za powiadomionych o terminie rozprawy;
6. Na termin wezwać świadków Henryka Leniwego i Artura Robotnego;

7. Strony zobowiązane do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania w charakterze stron pod rygorem pominięcia tego dowodu.

W tym miejscu pełnomocnik powoda w trybie art. 162 k.p.c. zwraca uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, to jest art. 217 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 278 § 1 k.p.c. podnosząc, że dowody dopuszczone przez sąd nie są przydatne dla rozstrzygnięcia z uwagi na fakt, że zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną jest niesłuszny co do zasady.

Posiedzenie zakończono o godz. 11:00.

Karol Kacperski
(podpis protokolanta)

SSR Adrianna Słuszn
(podpis sędziego)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że w dniu 17 kwietnia 2015 r. wpłynęła na rachunek Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie zaliczka w kwocie 1 200 zł na poczet wydatków na opinię biegłego wpłacona przez pozwaną.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 28 września 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 28 września 2015 r.

Jan Budowlaniec
Biegły sądowy
z zakresu wyceny nieruchomości i budownictwa

OPINIA nr 10/356/15

dotyczy sprawy: sygn. akt I C 234/15

Realizując postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny składam opinię, którą opracowałem na podstawie:

- akt sprawy,
- systemu komputerowego INFO-EKSPERT, który służy m. in. do określania wartości rynkowej materiałów i robót budowlanych,
- danych o transakcjach nieruchomościami uzyskanych z Urzędów Skarbowych,
- treści umów sprzedaży i najmu lokali użytkowych o standardzie i położeniu zbliżonym do lokalu powoda,
- doświadczenia zawodowego własnego.

Przedmiot opinii

Zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 13 kwietnia 2015 r. należało sporządzić opinię na okoliczność ustalenia:

1. wysokości wydatków poniesionych przez pozwaną na lokal użytkowy nr 2 położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie w postaci terakoty na całej powierzchni lokalu oraz glazury w łazience, a także zamontowania parapetów marmurowych;
2. zwiększenia wartości lokalu użytkowego nr 2 położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie na skutek ulepszeń opisanych w pkt 1.

Dane dotyczące przedmiotu opinii:

Przedmiotem opinii jest lokal użytkowy nr 2, położony w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152, o powierzchni 40 m², dla którego Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa prowadzi księgę wieczystą numer WA 6M/00462287/3. Lokal położony jest na parterze budynku mieszkalnego czteropiętrowego, odbudowanego po zniszczeniach wojennych w 1948 r. Generalny remont kamienicy przeprowadzony został w 2010 r., natomiast sam lokal przeszedł remont w roku 2012. Wyjście z lokalu usytuowane jest przy ul. Krakowskie Przedmieście.

Stan faktyczny:

Lokal wykończony jest w średnim standardzie. Wyposażony jest w stolarkę okienną i drzwiową, umywalkę i muszlę klozetową. Ściany pomalowane są na biały kolor z wyjątkiem łazienki, gdzie jest glazura.

Z akt sprawy wynika, że poprzednia najemczyni Helena Piękna wykończyła powierzchnię podłogi w całym lokalu terakotą. Ściany w łazience wykończone zostały glazurą. Pod oknami zostały wbudowane w ściany marmurowe parapety. Obecnie podłoga w lokalu, w części biurowej

wykończona jest panelami drewnianymi, a łazienka glazurą i terakotą. Znajdująca się obecnie w lokalu terakota i glazura zostały położone przez kolejnego najemcę w okresie grudzień 2014 r. – styczeń 2015 r.

Ocena:

Pozwana złożyła do akt sprawy faktury:

1. Nr 324/12 na kwotę 1 800 zł za zakup glazury,
2. Nr 325/12 na kwotę 2 500 zł za zakup terakoty,
3. Nr 326/12 na kwotę 4 100 zł za zakup i obróbkę marmuru.

Łącznie wydatki udokumentowane przez pozwaną, poniesione przez nią na materiały budowlane wynoszą 8 400 zł.

Pozwana nie udokumentowała kosztów robocizny położenia glazury i terakoty oraz montażu parapetów w łącznej kwocie 13 600 zł. Jednak w oparciu o dane uzyskane z systemu komputerowego INFO – EKSPERT można uznać powyższą kwotę za adekwatną do zakresu i rodzaju wykonanych robót remontowych, przy czym, jeśli chodzi o ułożenie glazury i terakoty, to koszt robocizny zamyka się w kwocie 11 600 zł, a montaż parapetów – w kwocie 2 000 zł (wydruk danych w załączeniu).

Badania rynkowe i analiza danych uzyskanych z urzędów skarbowych, jak również treść umów sprzedaży i najmu lokali o standardzie, powierzchni i położeniu zbliżonym do lokalu stanowiącego własność powoda dostarczyły podstaw do przyjęcia, że wyposażenie lokalu w terakotę, glazurę oraz parapety marmurowe zwiększa wartość lokalu z metra kwadratowego o około 200 zł, przy czym dla glazury i terakoty jest to kwota 150 zł, a dla parapetów – kwota 50 zł. Powierzchnia lokalu użytkowego stanowiącego własność powoda wynosi 40 m. kw., zatem wzrost wartości lokalu powoda wynosi około 8 000 zł (40 m. kw. x 200 zł). (w załączeniu zestawienie danych uzyskanych z urzędów skarbowych oraz zanonimizowane kopie aktów notarialnych).

Odpowiedzi

1. wysokość wydatków poniesionych przez Helenę Piękną na lokal użytkowy nr 2 położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie w postaci terakoty na całej powierzchni lokalu oraz glazury w łazience, a także zamontowania parapetów marmurowych wynosi łącznie **22 000 zł.**

2. wartość lokalu użytkowego nr 2 położonego przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie na skutek ulepszeń opisanych w pkt 1 wzrosła w dacie wydania lokalu o kwotę **8 000 zł.**

biegły sądowy Jan Budowlaniec
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że:

- do opinii dołączone zostały załączniki wymienione w jej treści,
- odpis opinii doręczony został pełnomocnikom stron w dniu 12 października 2015 r., których sąd zobowiązał do zajęcia stanowiska w terminie dwóch tygodni od doręczenia opinii,
- biegły złożył rachunek na kwotę 1 200 zł.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Wydział I Cywilny
w następującym składzie: SSR Adrianna Słuszn
po rozpoznaniu w dniu 2 października 2015 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa Zbigniewa Chybkiego
przeciwko Helenie Pięknej
o zapłatę

postanawia:

1. Przyznać biegłemu Janowi Budowlańcowi wynagrodzenie w kwocie 1 200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii.
2. Kwotę przyznaną w pkt 1 wypłacić na rzecz biegłego Jana Budowlańca z zaliczki wpłaconej przez Helenę Piękną w dniu 17 kwietnia 2015 r. na rachunek Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia i zaksięgowanej pod pozycją B 1345/15.

SSR Adrianna Słuszn
(podpis)

Uzasadnienie

Biegły sporządził opinię na zlecenie tutejszego Sądu Rejonowego i złożył rachunek za wykonanie zlecenia. W związku z powyższym przyznanie biegłemu wynagrodzenia jest uzasadnione.

SSR Adrianna Słuszn
(podpis)

Zarządzenie: odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikom stron i biegłemu.

SSR Adrianna Słuszn
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że na postanowieniu znajdują się właściwe pieczęcie sądu oraz podpisy sędziego, a także, że postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikom stron i biegłemu i nie zostało zaskarżone.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 20 października 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 20 października 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia
w Warszawie
Wydział I Cywilny
ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa**

Powód: Zbigniew Chybki

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Powolnego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Bolesnej 13.

Sygn. akt I C 234/15

Pismo procesowe powoda

Działając w imieniu powoda Zbigniewa Chybkiego, w odpowiedzi na zarządzenie sądu zobowiązujące mnie do zajęcia stanowiska odnośnie do opinii biegłego Jana Budowlańca, uprzejmie informuję, że nie wnoszę uwag do opinii biegłego i nie wnoszę o jego przesłuchanie na rozprawie.

*radca prawny Tadeusz Waleczny
(podpis)*

załącznik:

1. dowód doręczenia odpisu pisma pełnomocnikowi pozwanej.

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 23 października 2015 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 23 października 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia
w Warszawie
Wydział I Cywilny
ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa**

Powód: Zbigniew Chybki

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowany przez radcę prawnego
Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Powolnego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Bolesnej 13.

Sygn. akt I C 234/15

Pismo procesowe pozwanej

Działając w imieniu pozwanej Heleny Pięknnej, w odpowiedzi na zarządzenie sądu zobowiązujące mnie do zajęcia stanowiska odnośnie do opinii biegłego Jana Budowlańca, uprzejmie informuję, że nie wnoszę uwag do opinii biegłego i nie wnoszę o jego przesłuchanie na rozprawie.

*radca prawny Krzysztof Powolny
(podpis)*

załącznik:

1. dowód doręczenia odpisu pisma pełnomocnikowi powoda.

PROTOKÓŁ

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Adrianna Słuszna

Protokolant: sekr. sąd. Karol Kacperski

na rozprawie rozpoznał sprawę

z powództwa Zbigniewa Chybkiego

przeciwko Helenie Pięknej

o zapłatę

Posiedzenie rozpoczęło o godzinie 9.00

Po wywołaniu sprawy stawili się: strony osobiście, w imieniu powoda radca prawny Tadeusz Waleczny ustanowiony w sprawie, w imieniu pozwanej radca prawny Krzysztof Powolny ustanowiony w sprawie.

Nie stawili się świadkowie Henryk Leniwy i Artur Robotny, powiadomieni o terminie rozprawy.

Pełnomocnik powoda popiera powództwo i zajmuje stanowisko jak dotychczas.

Pełnomocnik pozwanej wnosi o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa.

Sąd postanowił:

dopuścić dowód z dokumentów załączonych do akt sprawy, to jest: umowy najmu z dnia 1 czerwca 2012 r., pism stron z 4 maja 2014 r., z 9 maja 2014 r., z 10 maja 2014 r., z 12 czerwca 2014 r., z 20 czerwca 2014 r., z 8 sierpnia 2014 r., z 25 września 2014 r., z 10 października 2014 r., z 5 listopada 2014 r., z 6 grudnia 2014 r., z 15 grudnia 2014 r., protokołu odbioru lokalu użytkowego z dnia 1 grudnia 2014 r., faktur o numerach 324/12, 325/12, 326/12.

Powyższe dokumenty odczytano.

Pełnomocnik powoda nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych, poza dowodem z przesłuchania stron.

Pełnomocnik pozwanej wnosi o odroczenie rozprawy, wezwanie na kolejny termin świadków Henryka Leniwego i Artura Robotnego i nałożenie na świadków grzywny za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

Sąd postanowił:

1. oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków Henryka Leniwego i Artura Robotnego,
2. dopuścić dowód z przesłuchania stron na okoliczność ustaleń co do rozliczenia z tytułu nakładów oraz wzajemnych roszczeń stron.

W tym miejscu pełnomocnik pozwanej w trybie art. 162 k.p.c. zwraca uwagę sądu na uchybienia przepisom postępowania, to jest art. 217 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. podnosząc, że dowody pominięte przez sąd są istotne dla rozstrzygnięcia z uwagi na treść zarzutu potrącenia podniesionego przez pozwaną.

Staje powód **Zbigniew Chybki**, lat 49, farmaceuta, nie karany za składanie fałszywych zeznań, pouczone w trybie art. 304 k.p.c. zeznaje:

Odziedziczyłem lokal nr 2 przy ul. Krakowskie Przedmieście nr 152. Przeprowadziłem jego generalny remont w 2012 r. i postanowiłem wynająć na jakąś nieuciążliwą działalność gospodarczą. Pozwana się ze mną skontaktowała. Znalazła moje ogłoszenie w Internecie. Helena Piękna obejrzała lokal i spytała, czy może go przystosować do swojej działalności. Miała prowadzić usługi fryzjerskie i kosmetyczne. Na podłodze było linoleum. Ściana w łazience była pomalowana na białe. Pozwana spytała, czy może położyć w całym lokalu terakotę, a w łazience glazurę. Chciała także wymienić parapety z drewnianych na marmurowe. Poprzednie parapety były już stare. Zgodziłem się. Pozwana pytała także, czy mam jakieś preferencje co do wyglądu bądź rodzaju materiałów wykończeniowych. Pozostawiłem to wyborowi pozwanej. Uzgodniliśmy warunki umowy i zawarliśmy umowę najmu w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony, tj. do dnia 1 czerwca 2016 r. To były takie warunki, jak w złożonej przeze mnie umowie pisemnej. Nie uzgadnialiśmy wówczas, co stanie się z nakładami na lokal. To była odległa sprawa, gdyż umowa miała trwać do połowy 2016 r. Nasza współpraca układała się dobrze do początku marca 2014 r., kiedy to pozwana zaprzestała płacenia czynszu najmu. Wielokrotnie monitowałem pozwaną telefonicznie i pisemnie o uiszczenie zaległości, ale bezskutecznie. Rozumiałem trudną sytuację życiową pozwanej, ale moja rodzina też musiała z czegoś żyć. Dlatego, gdy zaległość wzrosła do trzech miesięcy, wypowiedziałem umowę najmu bez zachowania terminu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2014 r. Wezwałem również pozwaną do zwrotu lokalu. Znałem już wówczas Tomasza Ładnego, którego poznałem jakoś na początku roku na targach kosmetyków i suplementów diety. Wiedziałem, że Tomasz Ładny chce wynająć mój lokal na taką samą działalność gospodarczą, jaką prowadziła pozwana. Obejrzał ten lokal w kwietniu. Wynajęcie lokalu przez Tomasza Ładnego było dobrym rozwiązaniem tak dla mnie jak i dla pozwanej, gdyż nowy najemca chciał przejąć całe wyposażenie zakładu fryzjerskiego. Powiedziałem Tomaszowi, że za glazurę, terakotę i parapety trzeba będzie zwrócić pozwanej pieniądze. Tomasz zgodził się i powiedział, że jakoś się dogadają. Informowałem pozwaną o takiej możliwości i ustnie i pisemnie, ale ona ciągle miała jakieś przeszkody. Odwiedzałem

pozwaną w lokalu. Zwykle przebywała tam jakaś młoda kobieta, a czasem zakład był zamknięty. Gdy w lokalu była ta młoda kobieta, to w zakładzie były czasem klientki. Z tego wynioskowałem, że pomimo rozwiązania umowy najmu, pozwana w dalszym ciągu prowadzi w nim działalność gospodarczą. Taką informację uzyskałem również od najemców okolicznych lokali użytkowych. Chciałem jak najszybciej odzyskać lokal, żeby wynająć go Tomaszowi. Tomasz zgodził się poczekać kilka miesięcy, tym bardziej, że wyjeżdżał za granicę. Tomasz nic mi nie mówił, żeby szukał innego lokalu. Pozwana zwróciła mi lokal i zapłaciła zaległy czynsz w dniu 1 grudnia 2014 r. dopiero, gdy zagroziłem jej wytoczeniem sprawy sądowej. Spisaliśmy protokół. Pozwana zażądała wtedy kwoty 22 000 zł jako zwrotu wydatków poniesionych na nakłady to znaczy glazurę, terakotę i parapety marmurowe. Ja nie zająłem żadnego stanowiska, ale powiedziałem, że za to wyposażenie pozwana będzie się rozliczała z nowym najemcą. Pani Helena zabrała z lokalu swoje fotele i lustra. Ja nie upominałem się wówczas o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z lokalu przez pozwaną, gdyż nie wiedziałem, że takie roszczenie mi przysługuje. Zaraz po odebraniu lokalu od pozwanej skontaktowałem się z Tomaszem. Ta rozmowa mnie zdenerwowała, gdyż dowiedziałem się, że Tomasz ma już inny lokal. Byłem zły, bo mnie nie uprzedził. To oznaczało, że nie zwróci pozwanej kosztów nakładów. Zadzwoiłem do pozwanej i poinformowałem ją o tym, że na skutek jej zaniedbań nie otrzyma zwrotu nakładów, bo Tomasz Ładny wynajął już inny lokal. Te nakłady nie są mi potrzebne, bo znalazłem innego najemcę. Wynajął ten lokal Krystian Księgowy i prowadzi w nim biuro rachunkowe. Zmienił on wystrój wnętrza, bo powiedział, że nie pasuje mu do biura rachunkowego terakota ani glazura w takim kolorze, w jakim była w zakładzie fryzjerskim. Parapety marmurowe podobały mu się. Ja będę musiał kiedyś zwrócić nakłady Krystianowi Księgowemu więc uważam, że ten zwrot nie należy się pozwanej. Poradziłem się prawnika i wystosowałem do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 18 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu przez 6 miesięcy. Pozwana, moim zdaniem nie kwestionowała tego, bo w swoim piśmie chciała potrącić własne należności.

Po odczytaniu zeznań, powód nie zgłasza uwag.

Staje pozwana **Helena Piękna**, lat 46, fryzjerka, nie karana za składanie fałszywych zeznań, pouczona w trybie art. 304 k.p.c. zeznaje:

Potwierdzam to wszystko co mówił powód na temat tego, jak doszło do zawarcia umowy najmu lokalu użytkowego przy Krakowskim Przedmieściu. Na podłodze lokalu było linoleum, łazienka była pomalowana na białe. Były też zużyte parapety drewniane. Lokal nadawał się do użytku, ale terakota i glazura są łatwiejsze w utrzymaniu czystości. Poza tym, linoleum nie wygląda ładnie. Chciałam mieć także ładne marmurowe parapety. Nie umawialiśmy się przy zawarciu umowy, jak zostaną rozliczone poniesione przeze mnie nakłady. Zamierzałam prowadzić salon przy Krakowskim Przedmieściu przez długi czas. Tak jak wynika z faktur, za terakotę, glazurę i marmur wraz z obróbką zapłaciłam łącznie 8 400 zł. Koszty robocizny wyniosły mnie 13 600 zł. Pamiętam tę kwotę, bo wypłacałam w banku 13 000 zł, a potem okazało się, że koszt robocizny jest nieco wyższy i musiałam dodatkowo wziąć z bankomatu 600 zł. Układaniem terakoty i glazury oraz montażem parapetów zajmowali się Henryk Leniwy i Artur Robotny. Byli spoza Warszawy. Remont zrobili szybko

i fachowo. Trwało to około dwóch tygodni. Otworzyłam salon 1 lipca 2012 r. Do początku 2014 r. zarabiałam i miałam dużo klientek. Na początku 2014 r. zachorowała moja mama. Miała problem z biodrami. Została poddana operacji. Musiałam się zająć mamą. Była poddana bardzo długiej rehabilitacji. Jeździłam z mamą do lekarzy, na rehabilitację, do sanatorium. Do tego czasu sama prowadziłam zakład, a gdy zachorowała moja mama musiałam zatrudnić fryzjerkę i kosmetyczkę. Niestety, z tego powodu odeszło dużo klientek. Ta nowa pani się nie sprawdziła, a ja nie miałam czasu jej pilnować. Do tego doszły wydatki związane z chorobą mamy, bo nie wszystkie zabiegi refunduje NFZ, a ponadto mama potrzebowała opiekunki. Od marca 2014 r. przestałam płacić czynsz i z tego powodu Zbigniew Chybki rozwiązał ze mną umowę najmu. Nie zwróciłam od razu lokalu, bo liczyłam na to, że uda mi się zdobyć pieniądze i powód cofnie swoją decyzję o rozwiązaniu umowy. Tak się nie stało. Postanowiłam więc sprzedać wyposażenie salonu, spłacić zadłużenie z tytułu czynszu najmu, odzyskać wydatki, jakie poniosłam na nakłady oraz wrócić do pracy do zakładu, w którym poprzednio pracowałam. To wszystko trwało. Szukałam nabywcy na wyposażenie salonu, bo nie miałam gdzie przechować takich sprzętów. Powód mówił, że ma najemcę, który miał przejąć mój lokal wraz z wyposażeniem. Wtedy, gdy ja zdecydowałam się na sprzedaż wyposażenia, to ten nowy najemca przebywał dłuższy czas za granicą. Postanowiłam więc sprzedać fotele i lustra przez Internet. Radziłam się też znajomej prawniczki, pani Grażyny, jakiej kwoty mogę żądać od powoda z tytułu ulepszeń. Powód wyrażał chęć przejęcia tych nakładów. Te ulepszenia miał przejąć też ten nowy najemca. Takie deklaracje powód składał jeszcze w momencie odbioru lokalu ode mnie w grudniu 2014 r. Powód, odbierając lokal stwierdził, że zastanowi się, jaką kwotę ma mi zwrócić. Miał jeszcze porozmawiać z tym nowym najemcą. Zażądałam, aby w protokole odbioru lokalu znalazło się stwierdzenie, że żądam zapłaty od powoda kwoty 22 000 zł z tytułu nakładów. Tak poradziła mi pani Grażyna. Powód odmówił mi zapłaty, gdyż stwierdził, że skoro nowy najemca się wycofał, to nic mi się nie należy.

Po odczytaniu zeznań, pozwana nie zgłasza uwag.

Pełnomocnik powoda wnosi o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, dalszych wniosków dowodowych nie zgłasza.

Pełnomocnik pozwanej wnosi o uchylenie nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa. Dalszych wniosków dowodowych nie zgłasza.

Przewodniczący zamknął rozprawę i po naradzie ogłosił wyrok oraz podał ustne zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

Posiedzenie zakończono o godz. 12:00.

SSR Adrianna Śluszna
(podpis sędziego)

sekr. sąd. Karol Kacperski
(podpis protokolanta)

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Adrianna Słusznna

Protokolant: sekr. sąd. Karol Kacperski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Zbigniewa Chybkiego

przeciwko Helenie Pięknej

o zapłatę

utrzymuje w całości w mocy, w tym w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu, nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w dniu 20 stycznia 2015 r. w sprawie I Nc 50/15.

*SSR Adrianna Słusznna
(podpis)*

*Pieczęć Biura Podawczego Sądu Rejonowego
dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie,
wpłynęło 15 lutego 2016 r.
st. sekr. sąd. Anna Miła
(podpis)*

Warszawa, dnia 15 lutego 2016 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia
w Warszawie**

Wydział I Cywilny

ul. Marszałkowska 82, 00 – 517 Warszawa

Powód: Zbigniew Chybki

(pozostałe dane w aktach sprawy)
reprezentowany przez radcę prawnego
Tadeusza Walecznego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Promiennej 20.

Pozwana: Helena Piękna

(pozostałe dane w aktach sprawy)
zastępowana przez radcę prawnego
Krzysztofa Powolnego prowadzącego kancelarię
w Warszawie, przy ul. Bolesnej 13.

Sygn. akt I C 234/15

WNIOSEK

W imieniu pozwanej, na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, wnoszę o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 12 lutego 2016 r. i doręczenie mi odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

*radca prawny Krzysztof Powolny
(podpis)*

Uzasadnienie

Powód Zbigniew Chybki wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczenie nim, że pozwana Helena Piękna ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 18 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia jej nakazu zapłaty albo wnieść w tym terminie zarzuty. Powód wnosił także o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy, na wypadek wniesienia przez pozwaną Helenę Piękną zarzutów i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że strony łączyła umowa najmu lokalu użytkowego zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony do dnia 1 czerwca 2016 r. Na podstawie wymienionej umowy najmu, powód Zbigniew Chybki oddał pozwanej do korzystania lokal użytkowy o powierzchni 40 m. kw. położony przy ul. Krakowskie Przedmieście 152 w Warszawie. W tym lokalu pozwana prowadziła działalność gospodarczą – zakład fryzjersko- kosmetyczny. Czynsz najmu określony był na kwotę 3 000 zł miesięcznie, płatną do dnia 1 każdego miesiąca z góry. Ponieważ Helena Piękna zaprzestała płacenia czynszu najmu, powód wypowiedział umowę ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2014 r. Lokal został zwrócony przez pozwaną dopiero w dniu 1 grudnia 2014 r. W związku z tym powodowi należy się wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez Helenę Piękną z lokalu użytkowego stanowiącego jego własność za okres 6 miesięcy, w wysokości odpowiadającej miesięcznemu czynszowi najmu, to jest łącznie w sumie 18 000 zł.

W dniu 20 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym nakazał pozwanej Helenie Piękiej, aby zapłaciła powodowi Zbigniewowi Chybkiemu kwotę 18 000 zł (osiemnaście tysięcy złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 642 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści dwa złote) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wniosła w tymże terminie zarzuty.

Pozwana wniosła w ustawowym terminie zarzuty od nakazu zapłaty, w których wносиła o uchylenie nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od Zbigniewa Chybkiego na rzecz Heleny Piękiej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana przyznała, że strony łączyła umowa najmu lokalu użytkowego zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony do dnia 1 czerwca 2016 r. oraz że umowa ta została skutecznie rozwiązana przez powoda z dniem 1 czerwca 2014 r. Pozwana nie kwestionowała korzystania z lokalu powoda jeszcze przez sześć miesięcy po zakończeniu umowy najmu, oraz że powodowi należy się z tego tytułu wynagrodzenie. Jednocześnie Helena Piękna podniosła, że dokonała nakładów na lokal powoda, których wartość wynosi 22 000 zł. Pozwana zgłosiła przeciwko żądaniu powoda zarzut potrącenia przysługującej jej wierzytelności wzajemnej z tytułu nakładów poniesionych na lokal.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił, że powoda Zbigniewa Chybkiego i pozwaną Helenę Piękną łączyła umowa najmu lokalu użytkowego zawarta w dniu 1 czerwca 2012 r. na czas określony do dnia 1 czerwca 2016 r. Na podstawie wymienionej umowy najmu powód Zbigniew Chybki oddał pozwanej do korzystania lokal użytkowy nr 2 o powierzchni 40 m. kw. położony w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 152. W tym lokalu pozwana prowadziła działalność gospodarczą – zakład fryzjersko-kosmetyczny. Czynn timer najmu określony był na kwotę 3 000 zł miesięcznie płatną do dnia 1 każdego miesiąca z góry. (*dowód: umowa najmu z dnia 1 czerwca 2012 r.*).

Pozwana wymieniła w najmowanym lokalu użytkowym podłogę, kładąc terakotę w miejsce linoleum. Wykończyła także ściany łazienki glazurą i zamontowała w lokalu marmurowe parapety (*dowód: faktury Nr 324/12, Nr 325/12, Nr 326/12, zeznania świadków Renaty Łubkowskiej i Grażyny Klamry, przesłuchanie stron*).

Współpraca stron układała się dobrze do dnia 1 marca 2014 r., kiedy to pozwana zaprzestała płać czynszu najmu. Powód wielokrotnie monitował pozwaną o uiszczenie zaległości, a gdy zaległość wzrosła do trzech miesięcy i nie została zapłacona, Zbigniew Chybki wypowiedział pozwanej umowę najmu bez zachowania terminu wypowiedzenia, to jest ze skutkiem na dzień 1 czerwca 2014 r. Jednocześnie powód tym samym pismem wezwał pozwaną do zwrotu lokalu użytkowego w dniu 2 czerwca 2014 r. (*dowód: pismo z dnia 4 maja 2014 r. wraz z dowodem doręczenia go pozwanej w dniu 8 maja 2014 r.*).

Umowa najmu wygasła z dniem 1 czerwca 2014 r.

Pozwana nie reagowała na kolejne wezwania Zbigniewa Chybkiego do zwrotu lokalu. Do wydania lokalu powodowi oraz zapłaty zaległego czynszu najmu doszło dopiero w dniu 1 grudnia 2014 r. (*dowód: pisma stron z dnia 12 czerwca 2014 r., 20 czerwca 2014 r., 8 sierpnia 2014 r., 25 września 2014 r., 10 października 2014 r., 5 listopada 2014 r., protokół przekazania lokalu użytkowego, zeznania świadków Renaty Łubkowskiej i Tomasza Ładnego, przesłuchanie stron*).

Lokal powoda miał być wynajęty Tomaszowi Ładnemu na prowadzenie działalności gospodarczej o takim samym profilu, co działalność prowadzona przez pozwaną. Tomasz Ładny był zdecydowany na przejęcie lokalu wraz z wyposażeniem oraz ulepszeniami poczynionymi przez Helenę Piękną. Nowy najemca miał rozliczyć się bezpośrednio z pozwaną. Ostatecznie do tego nie doszło z uwagi na fakt, że pozwana zbyt długo zwlekała ze zwrotem lokalu powodowi. Zbigniew Chybki nie wyraził woli przejęcia ulepszeń dokonanych przez pozwaną w lokalu użytkowym (*dowód: zeznania Tomasza Ładnego, przesłuchanie powoda, częściowo przesłuchanie pozwanej*).

Pismem z dnia 6 grudnia 2014 r. Zbigniew Chybki wezwał Helenę Piękną do zapłaty kwoty 18 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu, w terminie tygodniowym od doręczenia pisma. W odpowiedzi na to pismo, Helena Piękna wskazała, że nie zapłaci żądanej kwoty z uwagi na fakt, że przysługuje jej wobec Zbigniewa Chybkiego

wierzytelność w kwocie 22 000 zł z tytułu nakładów poniesionych na najmowany lokal użytkowy (*dowód: pismo powoda z dnia 6 grudnia 2014 r. oraz pismo pozwanej z dnia 15 grudnia 2014 r., którego doręczenie powód przyznał*).

Ponieważ pozwana nie zapłaciła żądanej przez powoda kwoty, Zbigniew Chybki wystąpił z niniejszym powództwem.

Za wiarygodne w całości sąd uznał dokumenty złożone przez obie strony w toku niniejszego procesu. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów i sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania.

Za wiarygodne w całości sąd uznał dowody z zeznań Tomasza Ładnego, Krystiana Księgowego oraz powoda. Zeznania te są spójne, wzajemnie się uzupełniające i zgodne z doświadczeniem życiowym. Sąd nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom Renaty Łubkowskiej oraz pozwanej w tej części, w której twierdziły, że powód w momencie zwrotu lokalu użytkowego w dalszym ciągu wyrażał wolę zatrzymania ulepszeń dokonanych przez Helenę Piękną. Zeznania świadka i pozwanej sprzeczne są w tej części z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami Tomasza Ładnego, a nadto z doświadczeniem życiowym, o czym w dalszej części uzasadnienia. Zeznania Grażyny Klamry, aczkolwiek wiarygodne, to okazały się ostatecznie nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek ten bowiem nie miał wiedzy na temat rozmowy, jaka miała miejsce pomiędzy stronami w trakcie protokolarnego przekazania lokalu powodowi. Sąd dał w pełni wiarę opinii biegłego Jana Budowlanca, gdyż jest ona rzetelna, kompletna, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie, natomiast zarzuty pozwanej były bezzasadne. W pierwszym rzędzie podnieść należy, że pozwana przyznała, iż powodowi przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez nią z lokalu użytkowego stanowiącego własność Zbigniewa Chybkiego. Pomiedzy stronami nie było sporne, że Helena Piękna zwróciła powodowi jego lokal z sześciomiesięczną zwłoką. Podawane przez pozwaną przyczyny takiego stanu rzeczy pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nie są to bowiem przyczyny, za które odpowiedzialności nie ponosi pozwana, albo które obciążałyby powoda. Skoro pozwana nie miała możliwości prowadzenia działalności gospodarczej z powodu choroby matki, to powinna ona jak najszybciej zwrócić lokal, tym bardziej, że Tomasz Ładny chciał przejąć lokal z wyposażeniem i rozliczyć się z pozwaną. Heleny Piękną nie usprawiedliwia fakt, że liczyła ona na dopływ środków pieniężnych i ponowne zawarcie umowy najmu lokalu nr 2 przy ul. Krakowskie Przedmieście 152. Pozwana nie wykazała bowiem, żeby miała jakiegokolwiek podstawy do takich przypuszczeń.

Żądanie powoda jest uzasadnione także co do wysokości. Helena Piękna w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 r. uznała roszczenie powoda, uchylając się od zapłaty kwoty 18 000 zł jedynie z uwagi na przekonanie pozwanej, że przysługuje jej wobec Zbigniewa Chybkiego wierzytelność w kwocie 22 000 zł z tytułu nakładów poniesionych na najmowany lokal użytkowy.

Takie oświadczenie Heleny Piękną należy traktować jako niewłaściwe uznanie długu w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.c. oraz art. 485 § 1 pkt 3 k.p.c. Pozwana złożyła bowiem oświadczenie, z którego wynika, że wiedziała, iż powodowi przysługuje wierzytelność w kwocie 18 000 zł, nie kwestionowała tej wierzytelności co do zasady, ani co do wysokości, a odmowa zapłaty podyktowana była twierdzeniem o przysługiwaniu pozwanej wierzytelności wzajemnej. Uzasadniało to przyjęcie, że wysokość roszczenia powoda została uznana. Umożliwiało to jednocześnie wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Wysokość żądania powoda nie była kwestionowana przez Helenę Piękną także w dalszym toku procesu.

Bezzasadny okazał się zarzut potrącenia podniesiony przez pozwaną w zarzutach od nakazu zapłaty. Zgodnie z art. 493 § 3 k.p.c. w postępowaniu nakazowym do potrącenia mogą być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami, o których mowa w art. 485 k.p.c. Helena Piękną takich dowodów nie przedstawiła. Złożyła bowiem faktury, które nie były zaakceptowane przez powoda oraz wniosła o przesłuchanie świadków. Dlatego też zarzut potrącenia podlegał pominięciu przez sąd. Z tego też względu sąd na podstawie art. 217 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków Robotnego i Leniwego. Zeznania tych świadków nie miały bowiem żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Niezależnie od powyższego, Sąd uznał, że zwrot nakładów poniesionych na lokal powoda nie należałby się pozwanej nawet przy przejściu dopuszczalności podniesionego przez nią zarzutu potrącenia.

Zgodnie z art. 676 k.c. jeżeli najemca ulepszył rzecz najętą, wynajmujący, w braku odmiennej umowy, może według swego wyboru, albo zatrzymać ulepszenia za zapłatą sumy odpowiadającej ich wartości w chwili zwrotu, albo żądać przywrócenia stanu poprzedniego. Początkowo powód był gotów na przejście lokalu nie tylko z nakładami poniesionymi przez pozwaną, ale z całym wyposażeniem zakładu fryzjerskiego. Wynikało to z faktu, że powód otrzymał od Tomasza Ładnego ofertę najmu lokalu użytkowego stanowiącego własność powoda, na taką samą działalność, jaką prowadziła Helena Piękną. Z wiarygodnych zeznań Tomasza Ładnego, jak również z zeznań powoda wynika, że świadek był zainteresowany przejściem lokalu wraz z wykończeniem i wyposażeniem. Miał rozliczyć się bezpośrednio z pozwaną. Warunkiem przyjęcia takiego rozwiązania był szybki zwrot lokalu przez Helenę Piękną. Pozwana nie przyjęła jednak powyższej oferty.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka Renaty Łubkowskiej oraz pozwanej, że przy odbiorze lokalu powód był zainteresowany przejściem nakładów, a miał jedynie uzgodnić z Tomaszem Ładnym kwotę rozliczenia. Zarówno z zeznań Tomasza Ładnego, jak i powoda wynika, że wynajęcie lokalu powoda przez Tomasza Ładnego było warunkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów nakładów. Warunek ten z winy pozwanej nie został spełniony i ostatecznie powód zrezygnował z ulepszeń dokonanych przez Helenę Piękną. Gdyby Zbigniew Chybki zamierzał nakłady zatrzymać, to - jak wskazuje doświadczenie życiowe - strony dałyby temu wyraz w protokole przejścia lokalu. Strony takiego zapisu nie uczyniły. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, że ulepszenia w postaci terakoty

glazury zostały rozebrane przez kolejnego najemcę i przestały istnieć. Nie podwyższają one już zatem standardu lokalu.

Podnieść również należy, że pozwana nie wykazała wartości robocizny w związku z dokonanymi nakładami. Wprawdzie biegły Jan Budowlaniec wskazał, że jest prawdopodobne, aby koszty robocizny wyniosły kwotę 13 600 zł, jednak nie wiadomo, czy koszty w tej wysokości zostały faktycznie poniesione.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd uznał zarzuty pozwanej za bezzasadne i na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał nakaz zapłaty w całości w mocy.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. mając na względzie, że pozwana przegrała proces w całości, natomiast powód poniósł koszty procesu w sumie 2 642 zł, w tym opłatę sądową w wysokości 225 zł, wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową w kwocie 2 417 zł.

SSR Adrianna Słuszna
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis wyroku z dnia 12 lutego 2016 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi pozwanej w dniu 4 marca 2016 r.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

TRZECI DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 17 MARCA 2016 r.

CZEŚĆ TRZECIA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania, proszę sporządzić – przy uwzględnieniu niżej wskazanych założeń - jako radca prawny Emil Kowalski, świadczący pomoc prawną na rzecz „Beniowa” S.A. z siedzibą w Beniowie i Józefa Benio, stosowną umowę sprzedaży przez „Bukowiec” spółkę z o.o. z siedzibą w Bukowcu na rzecz spółki „Beniowa” S.A. z siedzibą w Beniowie oraz na rzecz Józefa Benio, samochodu ciężarowego marki Mercedes, o numerze identyfikacyjnym pojazdu JM1TBNZ51U0005724, rok produkcji 2015, w udziałach odpowiednio w wysokości $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{4}$.
2. Wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe umowy winny zostać uregulowane bezpośrednio w treści umowy z uwzględnieniem wszelkich wymaganych do jej ważności i skuteczności instytucji prawnych, w sposób eliminujący (a co najmniej minimalizujący) w przyszłości spory między stronami.
3. Powołane w umowie dokumenty lub załączniki winny zostać opisane w jej treści w taki sposób, aby na jej podstawie można było ustalić ich formę oraz treść, a przez to ważność i skuteczność objętych umową czynności prawnych.
4. W umowie należy powołać dokumenty identyfikujące strony i wykazujące należyte umocowanie ich reprezentantów przy jej zawieraniu.
5. Umowa powinna uwzględniać przyjęte samodzielnie przez zdającego brakujące elementy stanu faktycznego, przy czym nie mogą one pozostawać w sprzeczności z elementami stanu faktycznego wskazanymi wyraźnie w zadaniu.
6. Umowa może zawierać dodatkowe postanowienia regulujące kwestie nieobjęte założeniami wynikającymi z zadania, przy czym ich wprowadzenie do treści umowy nie może w jakikolwiek sposób uchybiać tym założeniom.
7. W miejscu przeznaczonym na złożenie podpisów niezbędnych do zawarcia umowy należy wpisać słowo „podpis” ze wskazaniem osoby go składającej zgodnie z założeniami zadania.

Stan faktyczny zadania

I. Podmioty umowy:

1. „Bukowiec” spółka z o.o., mająca siedzibę w Bukowcu przy ul. Prostej 1, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000000001 w dniu 10 czerwca 2014 r. z kapitałem zakładowym 200 000 zł, który nie uległ zmianie. Wspólnikami „Bukowiec” spółki z o.o. są: Janina Bukowiec (PESEL 68022503221) i Józef Benio (kawaler, PESEL 65050307777), który jest także jedynym członkiem zarządu tej spółki (zarząd jednoosobowy). Umowa spółki nie określa sposobu jej reprezentacji przez zarząd.
2. Józef Benio zamieszkały w Beniowie przy ul. Głównej 1 (PESEL 65050307777).
3. „Beniowa” S.A., mająca siedzibę w Beniowie przy ul. Twardej 1, zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000001000 w dniu 10 maja 2014 r., z kapitałem zakładowym 200 000 zł, który został wpłacony i nie uległ zmianie. W skład zarządu tej Spółki wchodzi: Jan Tarnica (PESEL 64092203333) jako prezes oraz Marek Siodło (PESEL 59101007999) jako wiceprezes. Statut spółki nie określa sposobu jej reprezentacji przez zarząd.

II. Podmiot trzeci: „Siany” spółka z o.o. spółka komandytowa z siedzibą w Sianach przy ul. Długiej 10 zarejestrowana w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000000002 w dniu 12 maja 2013 r. Komplementariuszem w tej spółce jest „Siany” spółka z o.o. z siedzibą w Magdalence, ul. Okrężna 18. W skład zarządu „Siany” spółki z o.o. wchodzi: Janina Pogorzelska (PESEL 67021106766) i Janusz Miałki (PESEL 65091407095), a umowa spółki nie określa sposobu reprezentacji przez zarząd. Komandytariuszami „Siany” spółki z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w Sianach są: Daniel Bukowski (PESEL 74012102439) zamieszkały w Beniowie przy ul. Głównej 1 oraz Gertruda Wołosata (PESEL 74021103222) zamieszkała w Beniowie przy ul. Pogodnej 12.

III. Przedmioty umowy: Samochód ciężarowy marki Mercedes, rok produkcji 2015, o nr identyfikacyjnym pojazdu JM1TBNZ51U0005724.

Właściciel: „Bukowiec” spółka z o.o. z siedzibą w Bukowcu.

Podstawa nabycia: pisemna umowa sprzedaży z dnia 10 lipca 2015 r. udokumentowana również fakturą, przy czym po zakupie samochód ten został przystosowany do indywidualnych potrzeb „Bukowiec” spółki z o.o.

Wartość rynkowa: 800 000 zł brutto.

W dniu 1 sierpnia 2015 r. „Bukowiec” sp. z o.o. z siedzibą w Bukowcu na podstawie pisemnej umowy z datą pewną wydzierżawiła samochód ciężarowy marki Mercedes o nr identyfikacyjnym pojazdu JM1TBNZ51U0005724 „Siany” spółce z o.o. spółce komandytowej z siedzibą w Sianach, na okres dwóch lat. Umowa jest realizowana od dnia 1 sierpnia 2015 r. W umowie dzierżawy zastrzeżono dla „Siany” spółki z o.o. spółki komandytowej z siedzibą w Sianach prawo pierwokupu dzierżawionego samochodu.

Wartość samochodu ciężarowego marki Mercedes o nr identyfikacyjnym pojazdu JM1TBNZ51U0005724 została określona na podstawie opinii szacunkowej z dnia 12 stycznia 2016 r. przez rzeczoznawcę majątkowego Annę Białą powołaną wspólnie przez „Bukowiec” spółkę z o.o., „Beniowa” S.A. oraz Józefa Benio.

IV. Założenia umowy:

1. „Bukowiec” spółka z o.o. z siedzibą w Bukowcu, Józef Benio oraz „Beniowa” S.A. z siedzibą w Beniowie zamierzają zawrzeć umowę, na mocy której „Bukowiec” spółka z o.o. sprzeda na rzecz „Beniowa” S.A. i Józefa Benio samochód ciężarowy marki Mercedes o nr identyfikacyjnym pojazdu JM1TBNZ51U0005724 w udziałach odpowiednio $\frac{3}{4}$ i $\frac{1}{4}$.
2. Strony przyjęły w umowie wartość rynkową samochodu ustaloną w opinii rzeczoznawcy Anny Białej.
3. „Beniowa” S.A., Józef Benio oraz „Bukowiec” spółka z o.o. uzgodnili, że w dniu zawarcia umowy uiszczone zostanie 40 % ceny, zaś pozostała należność zostanie rozłożona na raty na okres dwóch lat.
4. „Bukowiec” spółka z o.o. zażądała zabezpieczenia zapłaty w ten sposób, aby własność samochodu ciężarowego przeszła na nabywców dopiero z chwilą całkowitego uiszczenia ceny sprzedaży, na co „Beniowa” S.A. i Józef Benio wyrazili zgodę.
5. „Bukowiec” spółka z o.o. wyraziła zgodę na przeniesienie posiadania przedmiotu umowy na rzecz „Beniowa” S.A. i Józefa Benio do dnia 30 czerwca 2016 r.
6. „Bukowiec” spółka z o.o. i „Beniowa” S.A. są podatnikami podatku od towarów i usług.
7. Ujawniony w KRS przedmiot działalności „Bukowiec” spółki z o.o. i „Beniowa” S.A. obejmuje m.in. usługi transportowe i budowlane.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

CZWARTY DZIEŃ

EGZAMINU RADCOWSKIEGO

18 MARCA 2016 r.

CZEŚĆ CZWARTA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa administracyjnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub z zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa administracyjnego zawarte jest na 21 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

1. Po zapoznaniu się z treścią zadania, jako należycie umocowany w dniu 15 marca 2016 r. pełnomocnik Danuty Zasobnej i Jana Zasobnego – radca prawny Zdzisław Skuteczny, prowadzący Kancelarię Radcy Prawnego w Dąbrowie Górniczej przy ul. Wesolej 15, proszę przygotować skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia skargi, proszę sporządzić opinię prawną.
2. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie skargi, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnego wpisu ani wykazywania faktu jego uiszczenia.
3. Po sporządzeniu skargi albo opinii należy wskazać, czyj podpis powinien znaleźć się pod tym pismem.
4. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.
5. Należy przyjąć, że wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie.

*Pieczęć Biura Podawczego Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
wpłynęło 5 stycznia 2016 r.
pracownik biura Anna Kwiat
(podpis)*

Dąbrowa Górnicza, dnia 5 stycznia 2016 r.

Tomasz Niechciany

ul. Zaulek 12

41-300 Dąbrowa Górnicza

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

Proszę o wszczęcie postępowania i spowodowanie usunięcia stanu niezgodnego z prawem.

Na sąsiedniej nieruchomości stanowiącej działkę o nr 116 położonej przy ul. Deweloperskiej 20 Jan Zasobny wybudował dom, który znajduje się zbyt blisko granicy z moją działką o nr 117, zabudowaną domem jednorodzinnym. Ściana od strony południowej, w której są okna i drzwi wyjściowe do ogrodu, usytuowana jest w nieprawidłowej odległości od granicy mojej działki. Przepisy prawa zapewniają mi, że sąsiad nie może zbliżyć się ze swoją budową do granicy działki na odległość mniejszą niż 4 m.

*Tomasz Niechciany
(podpis)*

Dąbrowa Górnicza, dnia 7 stycznia 2016 r.

Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
ul. Graniczna 21
41-300 Dąbrowa Górnicza

Zawiadomienie

Zawiadamiam o wszczęciu postępowania w przedmiocie usytuowania budynku mieszkalnego na działce nr 116 w Dąbrowie Górniczej.

*Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
(podpis)*

Otrzymują:

1. Danuta i Jan Zasobni, ul. Deweloperska 20, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
2. Tomasz Niechciany, ul. Zaułek 12, 41-300 Dąbrowa Górnicza.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że niniejsze pismo zostało doręczone Danucie i Janowi Zasobnym, a także Tomaszowi Niechcianemu w dniu 11 stycznia 2016 r.

*Pieczęć Biura Podawczego
Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
wpłynęło 12 stycznia 2016 r.
pracownik biura Anna Kwiat
(podpis)*

Dąbrowa Górnicza, dnia 12 stycznia 2016 r.

Jan Zasobny

Danuta Zasobna

41-300 Dąbrowa Górnicza

ul. Deweloperska 20

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

W odpowiedzi na zawiadomienie z dnia 7 stycznia 2016 r. informujemy, że nie rozumiemy celu wszczęcia postępowania. Budynek jednorodzinny na naszej działce nr 116 wybudowany został na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych.

*Jan Zasobny
(podpis)*

*Danuta Zasobna
(podpis)*

Załączniki:

- Decyzja Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza nr 760/2013 z dnia 25 listopada 2013 r.
- Decyzja Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza nr 345/2014 z dnia 20 czerwca 2014 r.
- Zawiadomienie o zakończeniu budowy z dnia 29 maja 2015 r.
- Pełnomocnictwo.

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że załączone decyzje wydane zostały we właściwej formie, zawierają wszystkie niezbędne pieczęcie, podpisy i adnotacje, a także, że są ostateczne.

Prezydent Miasta

Dąbrowa Górnicza, dnia 25 listopada 2013 r.

Dąbrowa Górnicza

WUA.6740.788.2013

Decyzja nr 760/2013

Na podstawie art. 28, art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 4 i art. 36 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267)

po rozpatrzeniu wniosku inwestora z dnia 29 października 2013 r.

zatwierdzam projekt budowlany i wydaję pozwolenie na budowę

dla Jana Kamieńskiego zam. 41-300 Dąbrowa Górnicza ul. Hutnicza 12/1

obejmujące budowę domu jednorodzinnego z garażem oraz wykonanie przyłączy: gazowego, energetycznego, kanalizacyjnego, wodociągowego, telefonicznego przy ul. Deweloperskiej w Dąbrowie Górniczej – działka nr 116

z zachowaniem następujących warunków zgodnie z art. 36 ust. 1 i 2 oraz art. 42 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane:

1) szczególne warunki zabezpieczenia terenu i prowadzenia robót budowlanych:

- teren budowy należy zabezpieczyć przed dostępem osób postronnych,
- umieścić tablicę informacyjną;

2) inwestor jest obowiązany zawiadomić właściwy organ nadzoru budowlanego, co najmniej 21 dni przed zamierzonym terminem przystąpienia do użytkowania, o zakończeniu budowy;

3) kierownik budowy (robót) jest obowiązany prowadzić dziennik budowy oraz umieścić na budowie w widocznym miejscu, tablicę informacyjną oraz ogłoszenie, zawierające dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia.

Obszar oddziaływania obiektu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane, obejmuje działkę, w stosunku do której inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

U z a s a d n i e n i e

Zgodnie z art. 35 ustawy – Prawo budowlane, projekt budowlany sprawdzono pod kątem zgodności z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Sprawdzono zgodność projektu zagospodarowania działki, w tym z przepisami techniczno-budowlanymi. Sprawdzono kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b cyt. ustawy, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ww. ustawy. O wszczęciu postępowania zawiadomiono jego strony umożliwiając im zapoznanie się ze złożonym projektem. Projektant, w myśl art. 20 ust. 2 ustawy – Prawo budowlane oświadczył, że sporządził projekt budowlany zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Wobec powyższego, zgodnie z art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji przysługuje odwołanie do Wojewody Śląskiego, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Załącznik – zatwierdzony projekt budowlany.

Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza
(podpis)

Otrzymują:

1. Jan Kamieński, ul. Hutnicza 12/1, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej, ul. Graniczna 21, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
3. a/a.

Prezydent Miasta

Dąbrowa Górnicza, dnia 20 czerwca 2014 r.

Dąbrowa Górnicza

WUA.6740.788.2014

Decyzja nr 345/2014

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.) oraz art. 104 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Jana Zasobnego i Danuty Zasobnej, zam. 41-300 Dąbrowa Górnicza ul. Licha 11/2 w sprawie przeniesienia pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego przy ul. Deweloperskiej – działka 116.

orzekam

przenieść za zgodą stron decyzję Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza nr 760/2013 z dnia 25 listopada 2013 r., zezwalającą na budowę domu jednorodzinnego z garażem oraz wykonanie przyłączy: gazowego, energetycznego, kanalizacyjnego, wodociągowego, telefonicznego przy ul. Deweloperskiej w Dąbrowie Górniczej – działka nr 116 – na rzecz Danuty i Jana Zasobnych.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawcy przedłożyli prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, tj. działką nr 116 – akt notarialny Repertorium „A” nr 8112/14 z dnia 15 maja 2014 r.

Zmiana inwestora w trybie art. 40 Prawa budowlanego nie narusza interesów właścicieli sąsiednich działek i nie prowadzi do ponownej oceny lub wzruszenia pozwolenia na budowę.

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Wojewody Śląskiego za pośrednictwem Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej w terminie 14 dni od dnia doręczenia.

Prezydent Miasta Dąbrowa Górnicza
(podpis)

Otrzymują:

1. Danuta i Jan Zasobni, ul. Licha 11/2, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
2. Jan Kamiński, ul. Hutnicza 12/1, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
3. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej, ul Graniczna 21, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
4. A/a.

Dąbrowa Górnicza, dnia 29 maja 2015 r.

Jan Zasobny
ul. Licha 11/2
41-300 Dąbrowa Górnicza

ZAWIADOMIENIE
o zakończeniu budowy

W wykonaniu przepisu art. 54 ust. 1 i 2, art. 57 ust. 1 – 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.) Jan Zasobny zawiadamia Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza o zakończeniu budowy budynku mieszkalnego przy ul. Deweloperskiej w Dąbrowie Górniczej, wykonanego na podstawie pozwolenia udzielonego decyzją nr 760/2013 Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej z dnia 25 listopada 2013 r.

Jan Zasobny
(podpis)

W załączeniu:

1. Oryginał dziennika budowy.
2. Oświadczenie kierownika budowy.
3. Inwentaryzacja geodezyjna powykonawcza.
4. Oświadczenie inwestora o braku sprzeciwu lub uwag zawiadomionych organów w myśl art. 56 – Prawo budowlane.
5. Protokoły badań i sprawdzeń:
 - opinia kominiarska,
 - protokół odbioru przyłącza gazowego,
 - protokół odbioru wodno-kanalizacyjnego,
 - protokoły elektryczne.

Jan Zasobny

Dąbrowa Górnicza, dnia 12 stycznia 2016 r.

Danuta Zasobna

41-300 Dąbrowa Górnicza

ul. Deweloperska 20

Pełnomocnictwo

My, Jan Zasobny legitymujący się dowodem osobistym nr BAC 678900, wydanym przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza oraz Danuta Zasobna legitymująca się dowodem osobistym nr CUD 901234, wydanym przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza, upoważniamy Wacława Zasobnego (brata Jana Zasobnego), legitymującego się dowodem osobistym nr CAC 897060 wydanym przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza, zamieszkałego 41-300 Dąbrowa Górnicza ul. Kosaćcowa 12, do reprezentowania nas w postępowaniu administracyjnym prowadzonym w przedmiocie usytuowania budynku mieszkalnego na działce nr 116 w Dąbrowie Górniczej.

Jan Zasobny
(podpis)

Danuta Zasobna
(podpis)

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że pełnomocnictwo zostało złożone organowi w dniu 12 stycznia 2016 r.

Dąbrowa Górnicza, dnia 18 stycznia 2016 r.

Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

Jan Zasobny
Danuta Zasobna
ul. Deweloperska 20
41-300 Dąbrowa Górnicza

Na podstawie art. 85 § 1 k.p.a. zawiadamiam, że w dniu 8 lutego 2016 r. przeprowadzone będą oględziny budynku mieszkalnego położonego w Dąbrowie Górniczej przy ul. Deweloperskiej 20.

*Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
(podpis)*

Otrzymują:

1. Danuta i Jan Zasobni, ul. Deweloperska 20, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
2. Tomasz Niechciany, ul. Zaulek 12, 41-300 Dąbrowa Górnicza.

POTWIERDZENIE ODBIORU

Oznaczenie rodzaju pisma:

Zawiadomienie o oględzinach
z dnia: 18.01.2016 r.

Datownik placówki
oddawczej (18.01.2016 r.)

Doręczenie niniejszej przesyłki następuje na zasadach
określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. –
Kodeks postępowania administracyjnego
(t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23)

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
ul. Graniczna 21
41-300 Dąbrowa Górnicza

Tomasz Niechciany
ul. Zaulek 12
41-300 Dąbrowa Górnicza

1. Oznaczoną wyżej przesyłkę doręczono
- /x/ adresatowi

- pełnoletniemu domownikowi, sąsiadowi, dozorczy domu, który podjął się oddania przesyłki adresatowi

(zawiadomienie o doręczeniu przesyłki umieszczono w oddawczej skrzynce pocztowej adresata, a jeżeli nie
jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata)

02.02.2016 r. Tomasz Niechciany

(data i podpis adresata)

02.02.2016 r. Zenon Goniec

(data i podpis doręczającego)

*Informacja dla zdającego: Należy założyć, że sposób doręczenia został wskazany przez użycie pogrubienia i
podkreślenia.*

POTWIERDZENIE ODBIORU

Oznaczenie rodzaju pisma:

Zawiadomienie o oględzinach
z dnia: 18.01.2016 r.

Datownik placówki
oddawczej (18.01.2016 r.)

Doręczenie niniejszej przesyłki następuje na zasadach

określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. –

Kodeks postępowania administracyjnego

(t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 23)

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego

w Dąbrowie Górniczej

ul. Graniczna 21

41-300 Dąbrowa Górnicza

Danuta i Jan Zasobni

ul. Deweloperska 20

41-300 Dąbrowa Górnicza

1. Oznaczoną wyżej przesyłkę doręczono
- adresatowi

- pełnoletniemu domownikowi, sąsiadowi, dozorczy domu, który podjął się oddania przesyłki adresatowi

(zawiadomienie o doręczeniu przesyłki umieszczono w oddawczej skrzynce pocztowej adresata, a jeżeli nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata)

2. **Z powodu niemożności doręczenia, w sposób wskazany w punkcie 1, przesyłkę pozostawiono na okres 14 dni do dyspozycji adresata w UP w Dąbrowie Górniczej w dniu 20.01.2016 r. (zawiadomienie o pozostawieniu przesyłki w tym UP wraz z informacją o możliwości jej odbioru w terminie 7 dni od dnia pozostawienia zawiadomienia, umieszczono w oddawczej skrzynce pocztowej adresata, a jeżeli nie jest to możliwe: na drzwiach mieszkania adresata, jego biura; innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe; w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata).**

3. **Z powodu niepodjęcia w terminie 7 dni, przesyłkę awizowano powtórnie w dniu 28.01.2016 r.**

4. **Przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat:**

/ / odmówił przyjęcia / / zmarł / / pod wskazanym adresem jest nieznan

/ / wyprowadził się / **x / nie odebrał awizowanej przesyłki** 5.02.2016 r.(data zwrotu przesyłki)

5.02.2016 r. Zenon Goniec

(data i podpis doręczającego)

Informacja dla zdającego: Należy założyć, że sposób doręczenia został wskazany przez użycie pogrubienia i podkreślenia.

Dąbrowa Górnicza, dnia 8 lutego 2016 r.

Powiatowy Inspektorat
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

PROTOKÓŁ Z OGŁĘDZIN

W dniu 8 lutego 2016 r. dokonano oględzin budynku mieszkalnego jednorodzinnego, wybudowanego przy ul. Deweloperskiej 20 w Dąbrowie Górniczej.

Obecni:

1. Joanna Dociekliwa – inspektor Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego,
2. Dominik Ogłędny – referent Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego.

Strony nie stawiły się.

Dokonano oględzin budynku mieszkalnego jednorodzinnego położonego w Dąbrowie Górniczej, przy ul. Deweloperskiej 20, działka nr 116.

Ustalono co następuje:

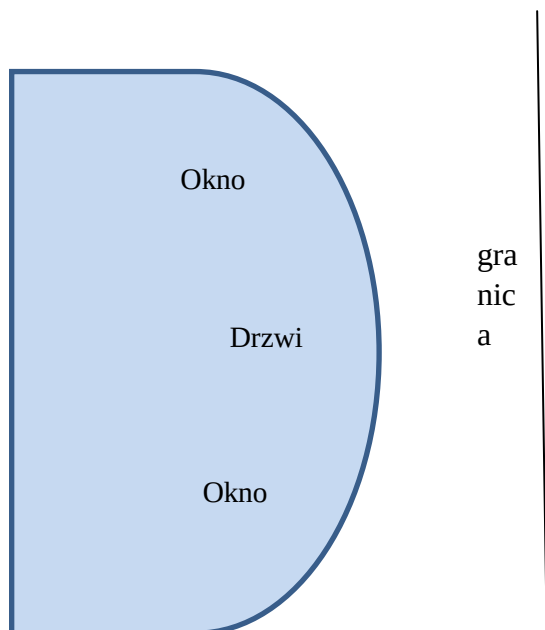
Pomimo prawidłowego powiadomienia stron o terminie dzisiejszych oględzin (zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomień w aktach sprawy) pracownicy nie zastali nikogo w wyznaczonym miejscu spotkania.

Pracownicy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego udali się przed posesję sąsiada Jana i Danuty Zasobnych, Wacława Zgodnego, który umożliwił im wejście na swoją posesję, graniczącą z posesją małżonków Zasobnych. W tym miejscu podjęto czynności kontrolne. W trakcie wykonywania czynności kontrolnych, na posesję Jana i Danuty Zasobnych przyszła Stefania Zasobna (matka właściciela nieruchomości), która dogląda obiektu podczas nieobecności syna. Stefania Zasobna wpuściła pracowników Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego na teren nieruchomości, gdzie kontynuowano czynności kontrolne.

Podczas oględzin ustalono, że od strony ogrodu budynek posiada półokrągłą ścianę, w której istnieją drzwi wyjściowe na ogród w środkowej części ściany oraz dwa okna. Odległość najdalej wysuniętego punktu ściany od granicy z działką nr 117, stanowiącą własność Tomasza Niechcianego, wynosi 3,76 m. Działka nr 117 jest zabudowana domem jednorodzinnym.

działka nr 116

działka nr 117 zabudowana domem jednorodzinnym

Protokół odczytano wszystkim obecnym

(podpisy stron i osób obecnych)

Stefania Zasobna

(podpisy przedstawicieli organu administracji

publicznej i osób dokonujących oględzin)

1. *Joanna Dociekliwa*
2. *Dominik Oględny*

Dąbrowa Górnicza, dnia 15 lutego 2016 r.

Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

Decyzja nr 150/2016

Na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.)

nakazuję Janowi Zasobnemu i Danucie Zasobnej, zamieszkałym w Dąbrowie Górniczej przy ul. Deweloperskiej 20, doprowadzenie budynku mieszkalnego jednorodzinnego, usytuowanego na działce nr geod. 116, w obrębie 19 miasta Dąbrowa Górnicza przy ul. Deweloperskiej, będącego w nieodpowiednim stanie technicznym z uwagi na niezachowanie wymaganej przepisami odległości pomiędzy ścianą z otworami od strony południowej przedmiotowego budynku a granicą działek nr 116 i nr 117, do stanu zgodnego z przepisami techniczno-budowlanymi przez:

1. wstawienie luksferów w miejsce okien
2. zamurowanie drzwi wyjściowych do ogrodu

– w terminie do dnia 25 maja 2016 r.

Opracowanie sposobu oraz zakresu robót budowlanych koniecznych do wykonania oraz sprawowanie nadzoru nad ich wykonaniem należy powierzyć osobie z odpowiednimi uprawnieniami budowlanymi.

Uzasadnienie

Postępowanie administracyjne w sprawie usytuowania budynku na działce o numerze geod. 116 zostało wszczęte przez organ nadzoru budowlanego, w związku z pismem Tomasza Niechcianego, właściciela sąsiedniej działki numer 117.

Budynek mieszkalny jednorodzinny przy ul. Deweloperskiej 20 w Dąbrowie Górniczej wybudowany został na podstawie ostatecznej decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza w dniu 25 listopada 2013 r., który udzielił Janowi Kamieńskiemu pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego z garażem oraz wykonanie przyłączy: gazowego, energetycznego, kanalizacyjnego, wodociągowego, telefonicznego przy ul. Deweloperskiej w Dąbrowie Górniczej – działka nr 116. Decyzja ta została przeniesiona na Jana Zasobnego i Danutę Zasobną ostateczną decyzją Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza z dnia 20 czerwca 2014 r.

W toku postępowania ustalono, że usytuowana od strony południowej półokrągła ściana, przedstawiona w protokole oględzin, znajduje się w odległości 3,76 m od granicy z sąsiednią, zabudowaną domem jednorodzinnym, działką nr 117. Stan ten narusza przepis § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U z 2015 r., poz. 1422). Wobec tego należało uznać, że budynek jest w nieodpowiednim stanie technicznym i koniecznym jest doprowadzenie go do stanu technicznego odpowiadającego wymogom stawianym przez przepisy wskazanego wyżej rozporządzenia.

Powiatowy Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
(podpis)

Pouczenie:

Od decyzji przysługuje odwołanie do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach ul. Francuska 8, 40-015 Katowice w terminie 14 od dnia otrzymania decyzji za pośrednictwem Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej.

Otrzymują:

1. Wacław Zasobny – pełnomocnik strony – 41-300 Dąbrowa Górnicza ul. Kosaćcowa 12.
2. Tomasz Niechciany, 41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. Zaulek 12.

Informacja dla zającego: Należy założyć, że niniejsza decyzja została doręczona Wacławowi Zasobnemu i Tomaszowi Niechcianemu w dniu 18 lutego 2016 r.

*Pieczęć Biura Podawczego
Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej
wpłynęło 25 lutego 2016 r.
pracownik biura Anna Kwiat
(podpis)*

Dąbrowa Górnicza, dnia 24 lutego 2016 r.

Wacław Zasobny
Pełnomocnik Jana Zasobnego
i Danuty Zasobnej
zam. ul. Kosaćcowa 12
41-300 Dąbrowa Górnicza

Śląski Wojewódzki Inspektor
Nadzoru Budowlanego
w Katowicach
za pośrednictwem
Powiatowego Inspektora
Nadzoru Budowlanego
w Dąbrowie Górniczej

Odwolanie

Działając w imieniu Danuty Zasobnej i Jana Zasobnego wnoszę odwołanie od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej z dnia 15 lutego 2016 r. Nr 150/2016.

Uważam, że decyzja jest niezgodna z prawem, gdyż nie wiem, czy organ prawidłowo ustalił przebieg granicy między spornymi działkami. Ponadto dom mojego brata został wybudowany na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę. Dlatego wnoszę o uchylenie decyzji organu powiatowego i umorzenie postępowania.

*Wacław Zasobny
(podpis)*

Katowice, dnia 10 marca 2016 r.

Śląski Wojewódzki

Inspektor Nadzoru

Budowlanego w Katowicach

Decyzja nr 250/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1, art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) oraz art. 66 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1409 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Wacława Zasobnego – pełnomocnika Danuty Zasobnej i Jana Zasobnego – od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej z dnia 15 lutego 2016 r. Nr 150/2016 w przedmiocie doprowadzenia obiektu budowlanego do odpowiedniego stanu technicznego

utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

U Z A S A D N I E N I E

Postępowanie administracyjne w sprawie usytuowania budynku na działce nr 116 zostało wszczęte przed powiatowym organem nadzoru budowlanego, w związku z pismem Tomasza Niechcianego, właściciela sąsiedniej działki numer 117.

Budynek mieszkalny jednorodzinny przy ul. Deweloperskiej 20 w Dąbrowie Górniczej wybudowany został na podstawie ostatecznej decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza w dniu 25 listopada 2013 r., który udzielił Janowi Kamieńskiemu pozwolenia na budowę domu jednorodzinnego z garażem oraz wykonanie przyłączy: gazowego, energetycznego, kanalizacyjnego, wodociągowego, telefonicznego przy ul. Deweloperskiej w Dąbrowie Górniczej – działka nr 116. Decyzja ta została przeniesiona na Jana Zasobnego i Danutę Zasobną ostateczną decyzją Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza z dnia 20 czerwca 2014 r.

W toku postępowania ustalono, że usytuowana od strony południowej ściana znajduje się w odległości 3,76 m od granicy z sąsiednią działką nr 117, zabudowaną domem jednorodzinnym. W ścianie tej znajdują się dwa otwory okienne i otwór drzwiowy. Stan ten narusza przepis § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r.

w sprawie warunków technicznych (Dz. U z 2015 r., poz. 1422), jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Wobec tego Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Dąbrowie Górniczej uznał, że budynek jest w nieodpowiednim stanie technicznym i koniecznym jest doprowadzenie go do stanu technicznego odpowiadającego wymogom stawianym przez przepisy wskazanego wyżej rozporządzenia. W konsekwencji Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 15 lutego 2016 r. Nr 150/2016 nakazał Janowi Zasobnemu i Danucie Zasobnej, zamieszkałym w Dąbrowie Górniczej przy ul. Deweloperskiej 20, doprowadzenie budynku mieszkalnego jednorodzinnego, usytuowanego na działce nr geod. 116, w obrębie 19 miasta Dąbrowa Górnicza przy ul. Deweloperskiej, będącego w nieodpowiednim stanie technicznym z uwagi na niezachowanie wymaganej przepisami odległości pomiędzy ścianą od strony południowej z otworami a granicą działek nr 116 i nr 117, do stanu zgodnego z przepisami techniczno-budowlanymi przez wstawienie luksferów w miejsce okien i zamurowanie drzwi wyjściowych do ogrodu – w terminie do dnia 25 maja 2016 r.

Odwolanie od powyższej decyzji wniósł pełnomocnik Jana Zasobnego i Danuty Zasobnej – Wacław Zasobny, zarzucając nieprawidłowe ustalenie granicy między spornymi działkami oraz powołując się na fakt wzniesienia obiektu budowlanego na podstawie decyzji o pozwoleniu na budowę.

W wyniku rozpatrzenia złożonego odwołania organ odwoławczy stwierdza, co następuje:

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego, w przypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany jest w nieodpowiednim stanie technicznym organ nadzoru budowlanego nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin wykonania tego obowiązku.

Zgodnie z § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, budynek na działce budowlanej należy sytuować w odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną nie mniejszej niż 4 m - w przypadku budynku zwróconego ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi w stronę tej granicy. Budynek stanowiący przedmiot niniejszego postępowania posiada półokrągłą ścianę od strony południowej, w której znajdują się okna oraz drzwi wyjściowe do ogrodu. Odległość budynku od granicy z sąsiednią działką nr 117, zabudowaną domem jednorodzinnym, wynosi 3,76 m, a więc jest niezgodna ze wskazanym wyżej przepisem.

Odnosząc się do zarzutów odwołania należy stwierdzić, że organ I instancji przeprowadził oględziny, w toku których ustalił odległość budynku od granicy z sąsiednią działką nr 117. Właściciele nieruchomości, prawidłowo zawiadomieni, nie uczestniczyli w tej czynności, co jednak nie oznacza, że organ nie ustalił prawidłowo przebiegu granicy. Fakt, że budynek został wybudowany na podstawie pozwolenia na budowę nie oznacza, że organ nie może nakazać doprowadzenia jego stanu do stanu zgodnego z przepisami.

W związku z powyższym organ rozstrzygnął jak w sentencji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 50, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) stronom przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach ul. Prymasa S. Wyszyńskiego 2, 44-100 Gliwice za pośrednictwem Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

*Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru
Budowlanego w Katowicach
(podpis)*

Otrzymują:

1. Wacław Zasobny, ul. Kosaćcowa 12, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
2. Tomasz Niechciany, ul. Zaułek 12, 41-300 Dąbrowa Górnicza.
3. A/a.

Informacja dla zającego: Należy założyć, że niniejsza decyzja została doręczona Wacławowi Zasobnemu i Tomaszowi Niechcianemu w dniu 14 marca 2016 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych i Dostępu do Pomocy Prawnej*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU RADCOWSKIEGO 18 MARCA 2016 r.

CZEŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub z zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub z zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub z zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

Po zapoznaniu się z przedstawionym w zadaniu stanem faktycznym, proszę przygotować opinię prawną, w której zawarta zostanie ocena zachowania radcy prawnego Jana Zaradnego pod kątem naruszenia przez niego zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki, z uwzględnieniem interesu publicznego. Sporządzona opinia powinna zawierać stanowisko zdającego wraz z uzasadnieniem. W miejscu podpisu należy wpisać kod zdającego.

Stan faktyczny zadania

Radca prawny Jan Zaradny prowadzi indywidualną kancelarię w Kielcach, przy ulicy Kwiatowej 20.

W dniu 12 września 2015 r. udał się do kolegi na spotkanie towarzyskie. Uczestniczyło w nim kilka osób, w tym Stanisław Wróbel, który poruszał się o kulach. W trakcie kolacji był spożywany alkohol. Jan Zaradny przy stole, w obecności zebranych gości, zaczął wypytywać Stanisława Wróbla, dlaczego chodzi o kulach. Stanisław Wróbel wyjaśnił, że właśnie wyszedł ze szpitala po wypadku komunikacyjnym. Radca prawny Jan Zaradny poprosił o podanie szczegółów wypadku, w tym odniesionych obrażeń, utraconych zarobków, czasu pobytu w szpitalu, wykonywanych zabiegów. Zapytał również, czy Stanisław Wróbel wystąpił już o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu uszczerbku na zdrowiu.

Po otrzymaniu informacji, że poszkodowany jeszcze nie występował o odszkodowanie, radca prawny Jan Zaradny zaproponował, że chętnie podejmie się reprezentowania go w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie i że nie musi poszukiwać już innego pełnomocnika. Panowie uzgodnili, że radca prawny Jan Zaradny otrzyma za prowadzenie sprawy sądowej, w przypadku jej wygrania, 20 % prawomocnie zasądzonej kwoty, co już uwzględnia specjalny rabat. Radca prawny Jan Zaradny stwierdził, że zwykle takich rabatów nie stosuje, gdyż jest bardzo skuteczny w tego typu sprawach i gwarantuje Stanisławowi Wróblowi co najmniej 50.000 zł od ubezpieczyciela. Ponadto dodał, że sprawa sądowa może potrwać dość długo, co będzie się wiązało z dużym nakładem pracy.

Strony ustaliły, że w przypadku przegrania sprawy, radca prawny Jan Zaradny nie uzyska żadnego honorarium, a klient pokryje jedynie koszty sądowe. Stanisław Wróbel oświadczył, że takie rozwiązanie i taka kwota w pełni go satysfakcjonuje. Ostatecznie strony ustaliły, że wniosek skierowany do ubezpieczyciela będzie opiewał na kwotę 60.000 zł. Radca prawny Jan Zaradny stwierdził, że ma akurat przy sobie teczkę z blankietem pełnomocnictwa i zaraz je wypełni, po czym sporządził pełnomocnictwo następującej treści:

Kielce, 12 września 2015 r.

Pełnomocnictwo

Ja niżej podpisany Stanisław Wróbel udzielam pełnomocnictwa radcy prawnemu Janowi Zaradnemu do reprezentowania mnie przed Towarzystwem Ubezpieczeniowym KWADRAT S.A. w postępowaniu likwidacyjnym oraz przed sądami powszechnymi, a także udzielam mu upoważnienia do odbioru należności na konto pełnomocnika.

Podpis:

Stanisław Wróbel

Stanisław Wróbel podpisał pełnomocnictwo i wręczył je radcy prawnemu Janowi Zaradnemu.

Zarówno rozmowa, jak i podpisanie pełnomocnictwa odbyły się w obecności uczestników spotkania.

Następnego dnia klient przekazał pełnomocnikowi kompletną dokumentację medyczną obrazującą przebieg leczenia, jak również dokumentację stwierdzającą wysokość wydatków poniesionych w związku z wypadkiem komunikacyjnym.

W dniu 10 listopada 2015 r. radca prawny Jan Zaradny poinformował Stanisława Wróbla, że od Towarzystwa Ubezpieczeniowego KWADRAT S.A. uzyskał łącznie odszkodowanie i zadośćuczynienie na jego rzecz w kwocie 60.000 zł oraz że kwota została uzyskana bez procesu sądowego jedynie na skutek prawidłowego zgłoszenia szkody poprzez wypełnienie wniosku do ubezpieczyciela i złożenie wymaganej dokumentacji medycznej. Następnie radca prawny Jan Zaradny przelał na konto bankowe Stanisława Wróbla kwotę 48.000 zł, a 12.000 zł zatrzymał tytułem honorarium.

Stanisław Wróbel zarzucił radcy prawnemu bezpodstawne zatrzymanie kwoty 12.000 zł. Stwierdził, że 20% otrzymanego odszkodowania należałoby się radcy prawnemu jedynie w przypadku wygranej sprawy sądowej, natomiast za wypełnienie i złożenie wniosku do ubezpieczyciela Stanisław Wróbel może zapłacić 1000 zł. Zażądał natychmiastowego zwrotu 11.000 zł. Na taką propozycję radca prawny odpowiedział „pan oszalał, za taką kwotę nie opłacałoby mi się włączyć komputera”. W tej sytuacji Stanisław Wróbel zażądał zwrotu wszystkich dokumentów. W odpowiedzi radca prawny Jan Zaradny stwierdził, że zwróci dokumenty, jeżeli Stanisław Wróbel podpisze oświadczenie uznające wysokość honorarium w kwocie 12.000 zł. Stanisław Wróbel odmówił, a radca prawny Jan Zaradny nie wydał mu żądanych dokumentów.